

Organ for Studentsamfunnet i Ås
NR. 05 \ 10 . 05 2024
Tuntreet Årgang 79

SEKSUELL
HELSE

AKADEMISK
BOIKOTT

TO BRUNE
MED GURO

LEIAR

Gleder, savn og sosialisme

- Fra Bonddreng til Mediemogul

Det hender jeg ikke får sove, og hver gang jeg ikke får sove så tenker jeg på ting som foregår – ofte ting som gjør at jeg i hvert fall ikke får blunde. Akkurat i dette øyeblikket, noen dager før layouthelgen for TT04, ligger jeg og tenker på året som har gått og hvordan jeg egentlig har håndtert årets store og små utfordringer. Å formulere det har dog (voff) vist seg å ta litt lenger tid.

Jeg ble valgt inn som redaktør våren 23, uten noen tidligere erfaring fra Tuntréet, etter å ha blitt benka av en kamerat. Jeg hadde faktisk aldri vært i noen komité på Studentsamfunnet. Det er ganske sjelden kost. Siden jeg hadde få vennskap inne i avisa, regner jeg med at jeg nok ikke var kandidaten Tuntréet stemte på. I den første perioden satt jeg ofte på en følelse av "Hva faen har jeg gjort?". Men egentlig hadde jeg griseflaks, for jeg ble veldig godt mottatt av alle. Her må jeg rette en takk til min gode kamerat Benjamin Faulkner, som var en god støtte og oppmuntring i starten av sulamitten.

Som redaktør møter man mye i Bodegaen. Alt fra saksforslag, til ros, til ris. Å kunne håndtere alle tre er ikke noen lett oppgave. En bekjent av meg satte ikke pris alle dumhetene mine som gikk på trykk, og den samtalen endte i at jeg lærte hva en 'ick' var. Den svei. For å si det sånn, så er det kanskje

en fordel å oppgi bekjentskaper i heltall. Noen andre satte ikke pris bruken min av semikolon; det er sannelig ikke lett å være redaktør.

Likevel har jeg nok fått mange flere venner enn det jeg har tapt av disse redaktørgreiene mine, og jeg har hatt mange oppturer. Tuntréet er en uslæelig arena for å forme vennskap. Jeg har virkelig møtt en rekke ulike folk med ulike tankesett og med ulike bakgrunner.

Ja, det var det folkens. Jeg syns egentlig det er litt vemodig å gi meg. Det er mange jeg kommer til å savne, egentlig hele redaksjonen. Jeg kommer til å savne William sin PC-fiksefaksing, og Aurora sine morsomme ansiktsuttrykk under layoutgjennomgang. Jeg kommer til å savne Amalie sine vitser, og Bjørg sine realitetssjekker. Skal jeg nevne alt og alle jeg kommer til å savne, trenger jeg hele bladet.

Men hvorfor babler jeg om alle disse folka? Skulle det ikke være min reise? Nei, egentlig ikke. Jeg er ikke Tuntréet, og det er ikke sjefen som utgjør bladet, eller organisasjonen, eller samfunnet egentlig. Det er de på gulvet som gjør det. I realiteten er det hva man får til sammen som er det viktige; ikke om man er den mest superbe i stillingen sin, eller tar ting til nye høyder. Livet handler tross alt ikke om å være best. Det handler om å gjøre sitt beste og dra det beste ut av hverandre.

Så gjør ditt beste. Det er godt nok!

Tusen takk til alle sammen. Lykke til Tuva og Marie, som tar over til høsten! Jeg har trua.

Martin Hansebråten
Ansvarlig redaktør
tuntreet@samfunnetiaas.no

TUNTREET

Utgåve	Daudlinje	Utgjeving
1	31.01	08.02
2	21.02	29.02
3	13.03	21.03
4	10.04	18.04
5	01.05	10.05

REDAKSJONEN

ANSVARLEG REDAKTØR
Martin Hansebråten

JOURNALISTREDAKTØR
Tuva Hebnes

REDAKSJONSSEKRETÆR
Julie Anine Strømme

JOURNALISTAR

Marie Tjelta
Åsmund Godal Tunheim
Henrik Bakken
Irene Karlsen
Tobias Waage Bremnes

FOTOANSVARLEG
William Fredrik Bakke Dahl
FOTOGRAFAR
Malene Tangen

Håvard R. Magelssen
Thale Hevrøy

KORREKTURANSVARLEG
Bjørg Eli Øymo

KORREKTUR
Mari Marken
Marthe Sponberg
Johanna W. Hidle
Vilde Kjelsrud Pedersen

INNHALD

4	Rotskudd: Internships
5	Studentting 3
6	TT Tabu: Seksuell Helse
10	Leserinlegg: Om Bruktbutikker og Misjon
12	NMBU Helix
13	Akademisk Boikott
16	TTTTT
18	Regler på Samfunnet
20	Grafittkunst Del 2
22	TT Tester Utepils
25	NAPP UT: Kart over Agrarmetropolen
30	To Brune med Guro
34	Frits og Månen
36	Sliteneliten
38	Aud-Max-Mix Vol. 2
40	Reisebrev fra Leikfest
42	Anmeldelse: Tradrevy
43	Anmeldelse: NGAs Kabaret
44	TT-TV Cribs: Pentagon 1
47	Presteprat
48	Spillsidene

LAYOUTANSVARLEG
Aurora My Evjen Pettersen
LAYOUT
Sara Thu
Yngve Rasmussen
Marianne Skolbekken
Mia Serine Drange
Jakob Sørhus

SPILLSIDEANSVARLEG
Tilde Skåtun

OMSETJINGSANSVARLEG
Amalie Pedersen Brønmo
OMSETJING
Rebekka Berg
Vegard Sjaastad Hansen
Eva Szemes
Natalie Nazareno
Ingrid Bjørnevik Nygaard
S. Fasheeha. F. Gillani
Knut Sørbø
Mathilde Buttedahl

DISTRIBUSJON
Kyrre Nordal
Herman Krüger
WEBDISTRIBUSJON
Martha Ingeborg Evensen

ILLUSTRASJON
Anna Bjørke
Rebekka Rehell Øistad

KANTEFØLL
Tord Kristian F. Andersen
Celine Våga

Tuntreet,
eit organ for Studentsamfunnet i Ås

Tuntreet, Postboks 1211
1432 Ås
E-post: tuntreet@samfunnetiaas.no
www.tuntreet.org

Opplag: 850
Trykk: BK Grafisk, Sandefjord

Framsida: Tord K. F. Andersen
Midtsida: Thea Samskott
Baksida til midtsida: Anna Bjørke

INTERNSHIP?

MORE LIKE INTERNSHIT

Tobias Waage Bremnes
Skribent

Sara Thu
Illustratør

S snart er sommeren her og tusenvis av studenter starter jakten etter relevant sommerjobb. For mange blir dette deres første møte med internships, der de får muligheten til å bli utnyttet som gratis arbeidskraft av store bedrifter. Tidligere har au pair-ordningen blitt kalt for 'vestkantslaveri', nå mener jeg tiden er overmoden for å løfte debatten om internships.

Internships er en amerikansk ordning der studenter jobber gratis for en bedrift, i bytte mot relevant arbeidserfaring. Som student skal du få god oppfølging og muligheten til å vise deg frem som en potensiell arbeidstaker. I teorien så er dette en vinn-vinn-situasjon for begge parter.

Dessverre er realiteten mange møter en helt annen. I stedet for å bli satt til relevante arbeidsoppgaver så opplever mange lange dager uten oppfølging, der de blir satt til drittjobber som å fylle tomme kaffekopper. Dermed er de eneste som profiterer på ordningen, de store bedriftene som utnytter gratis arbeidskraft.

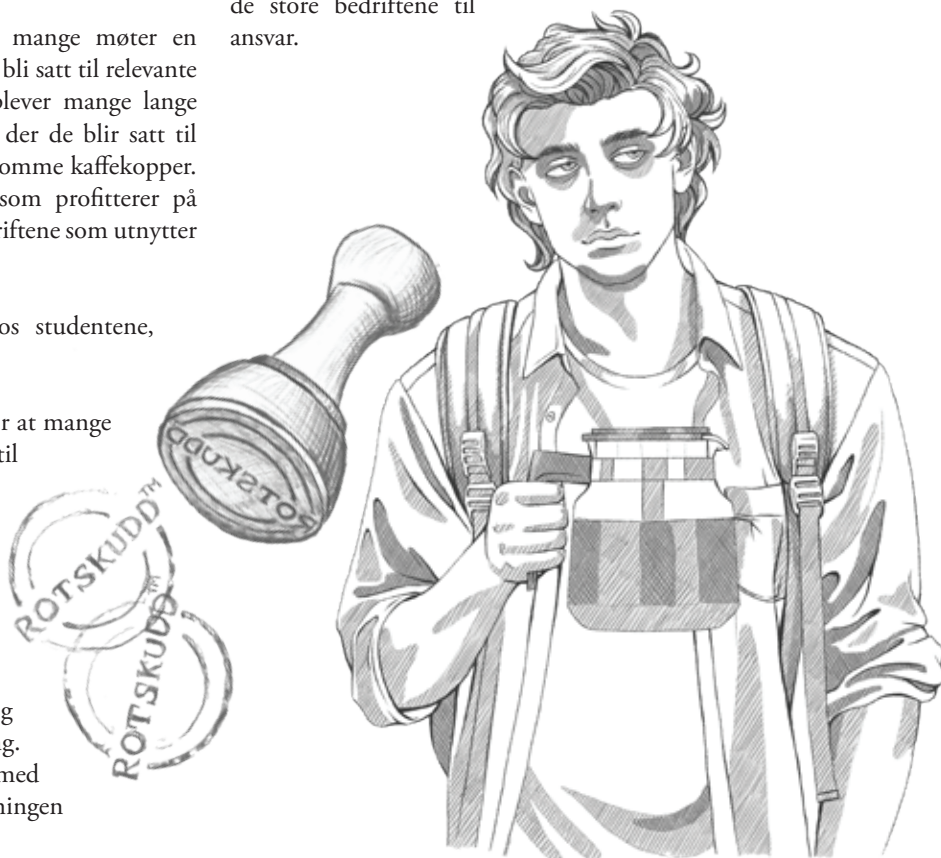
Skylden ligger ikke hos studentene, men hos bedriftene.

Jeg har stor forståelse for at mange vier somrene sine til internships. Tross alt er det et enormt press om å få relevant arbeidserfaring. Nesten alle stillingsannonser søker noen med både høyere utdanning og flere års arbeidserfaring. Derfor sitter man igjen med inntrykket at utdanningen ikke er nok.

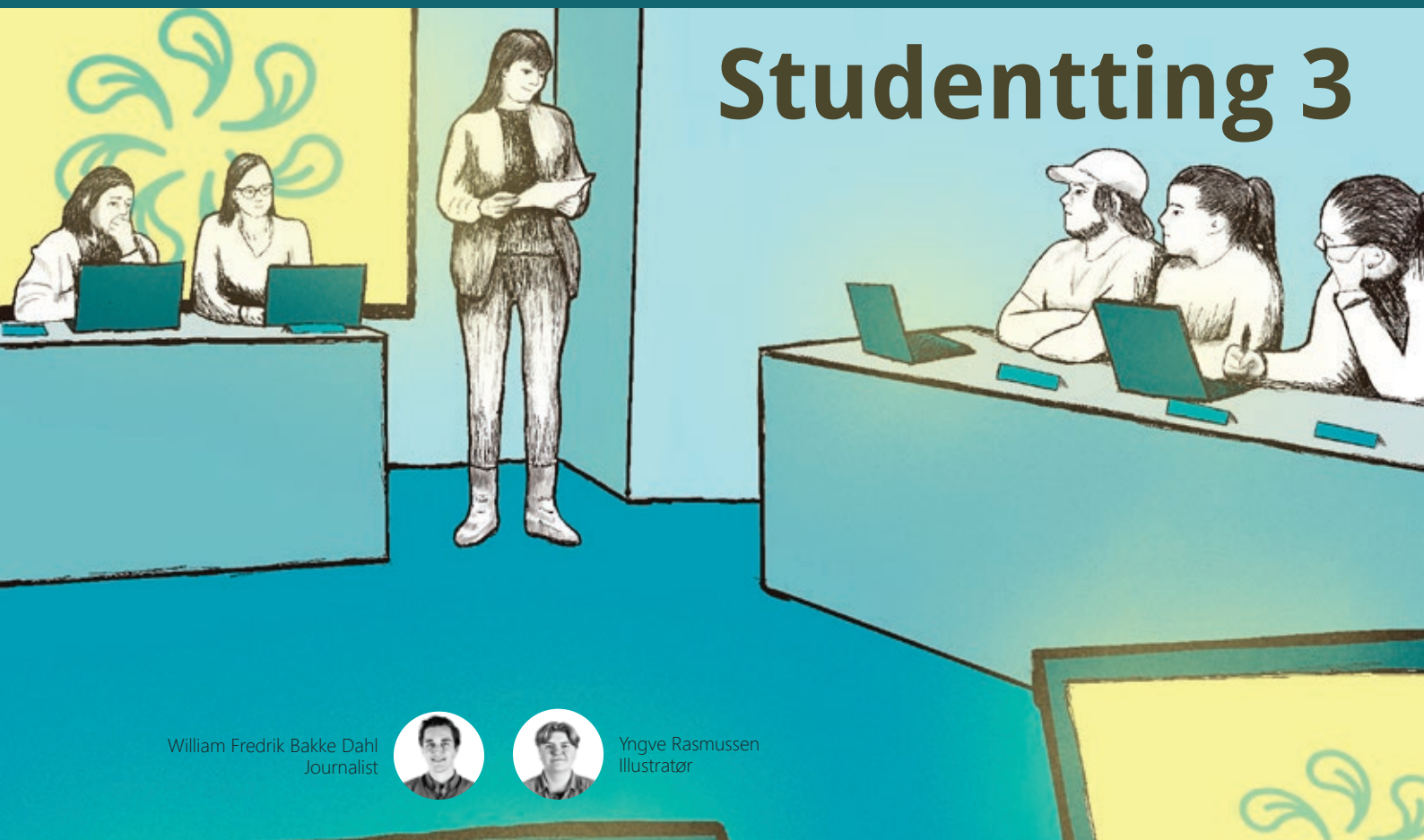
Vi må ikke glemme at det er en maktubalanse mellom studenter og bedrifter. Studenter er som regel i en økonomisk sårbar situasjon. Arbeidsmarkedet er tøft, studiestøtten er lav og studielånet hopper seg opp for hver dag som går. Det sier seg selv at man da er mer utsatt for å inngå ugunstige avtaler.

Internships er en uregulert ordning, og hvert år blir studenter utnyttet. Grunnen til at dette er en viktig debatt for meg å løfte, er fordi det både handler om ansvarlig næringsliv og gode, anstendige arbeidsforhold for studenter.

Det er på tide at vi tør å ta debatten om internships, og at vi stiller de store bedriftene til ansvar.

Studentting 3

William Fredrik Bakke Dahl
Journalist

Yngve Rasmussen
Illustratør

Semesteret flyr forbi fort, og plutselig sitter man på Studentting 3. Ordstyrer har varslet om sprengt tidsskjema, og det er mange verv som skal fylles. Ordføreren i Ås kommer på et kort besøk. Det blir foreslått å legge til en diskusjon om akademisk boikott som eventuelt sak, ettersom denne saken ikke ble sendt inn innen fristen. Studenttinget voterer over forslaget, som ikke får nok stemmer til å bli diskutert.

Universitetsstyret (US), Studenttingets Arbeidsutvalg (AU) og SiÅs legger fram årsrapporter, og AU legger i tillegg fram foreløpig regnskap for 2024. Deretter kan valgene starte, men først orienteres det om vårens urnevalg. Her presenterer flere av kandidatene seg, som stiller til AU, US, og fakultetsstyrene. Det blir så valgt medlemmer til Kontrollkomiteen (KK), SiÅs-styret, Universitetets studieutvalg, Klagenemnda, Bærekraftskomiteen, og ny ordstyrer til tinget. Etter mange runder med votering, og om-votering, blir alle verv besatt. Og vi kan med det gå videre til diskusjonssakene.

Første sak er om kulturplanen til Ås. Det diskuteres spesifikt hvordan studentene kan få en sterkere tilknytning til sentrum, og hvilke tilbud og arrangementer som

ønskes. Her tas det blant annet opp filmmaraton på kinoen og internasjonal mat på matfestivalen. Deretter diskuteres en revidering av resolusjonen for gratis utdanning for internasjonale studenter. Dette i forbindelse med at studenter fra land utenfor EU og EØS nå må betale skolepenger. Det stilles blant annet spørsmål om hvorfor resolusjonen omtaler en skattekonvensjon under FN som ikke ennå eksisterer. Spørsmålet om dette er nødvendig og riktig å ha med blir stilt. Det er også et ønske om at SAIH nasjonalt selv skal komme og presentere saken ved neste ting om de ønsker støtte til skattekonvensjonen som de selv fremmer.

Vi beveger oss fra EU og tilbake til det frivillige studentdemokratiet på Ås, hvorpå det diskuteres hvordan man skal

sikre rekruttering til verv i fremtiden. Her debatteres det om vervene kan bli mer attraktive om de slås sammen, og at førsteårsstudenter må rekrutteres til enklere verv tidlig, slik at de kan være klare til større verv før de går ut.

Som avslutning er det kun to vedtakssaker. Først skal tingets datoplan for 2025 vedtas. Dette går fort og knirkefritt. Deretter er det en sak om midler til Aud-Max-Mix prosjektet. Her blir det foreslått å øke støttesummen fra 35 til 50 tusen kroner for å holde kostnaden på vinylplaten nede. Dette blir vedtatt, og med det står vi ved enden av semesterets siste studentting. Ser fram til å delta på neste semesters første!

TT tabu: Seksuell helse

I denne utgaven av TT tabu har vi et ønske om å finne ut hvorfor sexologen ble fjernet og hvordan studentene på Ås forholder seg til seksuell helse. Vi tok kontakt med sexologen Maria Syftestad, som hadde denne stillingen ved Helsestasjonen for ungdom og studenter, for å finne ut hva seksuell helse betyr for oss studenter og hvor vi skal gå herfra.

Det er en kjent sak at studentlivet kan være en tid med både utforskning og usikkerhet, spesielt når det kommer til seksualitet. I en tid hvor spørsmålene kan være mange, og svarene kan synes uklare, har helsestasjonen for ungdom og studenter i Ås vært en trygg havn for mange. Her har man hatt et tilbud om sexolog som studentene har kunnet snakke med, men dessverre ble denne stillingen nylig fjernet sammen med hennes spalte i Tuntréet.

Marie Tjelta
Journalist

Seksualiteten følger oss hele livet

Først og fremst, hva er en sexolog? Det virker jo som noe som omhandler sex, men hva det innebærer er det ikke alle studenter som vet. Maria starter med å forklare at sexolog ikke er en beskyttet tittel, men at hun derimot er en sexologisk rådgiver, som er en NAKS-godkjent profesjonsutdannelse. Hun understreker at dette er med på å kvalitetssikre den sexologiske rådgivingen. “En sexologisk rådgiver har kunnskap om seksualitet i et livsløpsperspektiv”, forklarer hun. Det handler om hvordan seksualiteten er til stede i ulike livssituasjoner og samspillet mellom kropp, identitet, kjønn og relasjoner. “Seksualiteten former seg gjennom livet og blir en viktig del av oss”, og dette større bildet og forståelsen av det er det hun jobber med. “Seksualiteten handler

om så mye mer enn vaginalt samleie”, forklarer hun.

Å forvalte seksualiteten

Videre går Maria inn på hva en sexolog kan hjelpe med: “Mange kommer for å ha et trygt sted der man kan snakke om sin seksualitet, få råd og bli tryggere på hvordan de kan ivareta en god seksuell helse.” Hun snakker mye med pasientene om forholdet de har til seg selv og kroppen sin, noe som kan gjelde mange forskjellige ting. Det kan være innenfor identitet, tenningsmønster, vansker med å kommunisere seksualiteten sin, eller om man er utsatt for grenseoverskriding, og det er mange som trenger å få en bekreftelse på om de er ‘normale’. “Mange tenker det er noe feil med seksualiteten sin eller

seg selv og bærer på mye skam, noe som kan være veldig tungt og destruktivt”, forteller Maria. Det er tabubelagt, sårbart og ensomt å streve med seksualiteten sin og det gir ringvirkninger til resten av livet. Hun understreker også at det er alle kjønn som har tatt turen inn til henne. Et vanlig problem for dem med penis er at de opplever at kjønnsorganet ikke presterer slik som de hadde ønsket: “Mange synes det er vanskelig og tabu, gutta prater ikke så mye sammen.” Noen ganger løses utfordringen gjennom noen få samtaler, andre ganger kreves lengre oppfølging, og noen henviser hun videre til spesialisthelsetjenesten, som for eksempel urolog eller gynekolog.

Rebecca Rehell Øistad
Illustratør

Veiledning etter overgrep

Som sexologisk rådgiver jobber Maria mye med overgrepssproblematikk. Hun hjelper dem som nylig har blitt utsatt for overgrep med veiledning og støtte til hvordan man skal gå videre frem. Videre forteller hun at hun også hjelper dem som har opplevd overgrep tidligere i livet. Når man er student og har et mer aktivt seksualliv kan gamle traumer og reaksjoner komme tilbake: "Man oppdager at man har noe ubearbeida og kan gå inn i mønstre som er vonde." En sexologisk rådgiver kan hjelpe med å gjenvinne tryggheten på egen kropp og grenser.

"Det er ofte tårer og stor lettelse når man endelig får snakket ut, man har blitt normalisert og fått vite at man ikke er alene og at det finnes hjelp og håp om noe man har strevd med over lengre tid."

Modige studenter

"Jeg er overveldet over hvor modige studentene er som åpner seg og slipper meg inn i disse rommene de ikke har delt med andre før", svarer Maria når vi spør om hvordan det har vært å jobbe som sexologisk rådgiver på helsestasjonen. Hun valgte å utdanne seg videre fra jordmor til sexologisk rådgiver da hun så at det var et behov for det: "Det er et tabu område, vi er flinke til å snakke om den reproduktive helsen, men når man begynner å berøre det personlige ved seksualiteten er det vanskeligere å snakke om." Maria har et ønske om å bidra til at unge skal få en bedre seksuell helse, "få det bedre med kropp og identitet og bruke seksualiteten som en positiv kilde i livet sitt, som man får energi og bekreftelse fra!"

Likevel var det ikke opp til henne om denne stillingen skulle bli værende eller fjernes fra helsestasjonen.

Vil sexologen vende tilbake?

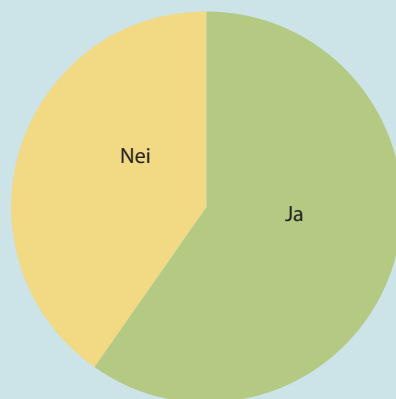
Maria forklarer at sexologstillingen på helsestasjonen var en liten prosent prosjektstilling som skulle vare over en periode. Men da tilskuddsmidlene fra Helsedirektoratet ble redusert var det ikke mulig å videreføre tilbudet: "Det ble dessverre ikke prioritert." Etter at stillingen ble fjernet har ventetiden for time til sexologisk rådgiving blitt lengre. Maria synes det er flott at studentene fortsetter å ta kontakt – for selv om kapasiteten ved helsestasjonen er redusert er hun og gode kollegaer til stede for de studentene som trenger det.

Likevel håper hun at stillingen kommer tilbake: "Jeg håper at SiÅs og studentene ser at dette er et helt nødvendig tilbud til mennesker i denne livssituasjonen hvor man skal prøve å finne ut av seg selv og seksualiteten sin, hvor sårbarheten er stor og man kan få skader og negative konsekvenser om man ikke får hjelp tidlig." Skal sexologtilbudet blomstre igjen må studentene si ifra om at de ønsker det. Hun understreker at det er studentenes stemmer

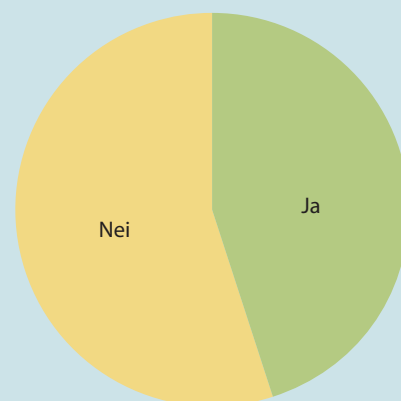
som er sterke, det er vi som vet hva vi har behov for. Maria tenker det verdt å nevne at mange av de som bruker tilbudet ikke prater så høyt om det, da det er mye tabu og skam knyttet til det. Det er en gruppe som trenger at noen andre også kjemper for dem: "De prater ikke så mye i det offentlige rom, men heldigvis har noen av dem kommet hit."

HAR DU BRUKT HELSESTASJONEN FOR UNGDOM OG STUDENTER I ÅS?

VISSTE DU HELSESTASJONEN FOR UNGDOM OG STUDENTER HADDE EN SEXOLOG?

Det mest sårbare inne i oss

Er seksuell helse noe vi studenter snakker for lite om? Maria forteller at det generelt er noe som er viktig å snakke mer om. Likevel understreker hun at vi må snakke om seksualitet på en sensitiv måte: "Det berører noe av det mest sårbare inne i oss." Det kan være lett å snakke generelt om seksualitet, men når man skal snakke om sin egen seksualitet og utfordringer, glir ikke praten like lett. Vi burde jobbe for en bedre forståelse og aksept på hvordan kropp og psyke henger sammen med seksualiteten: "Det hadde vært fint med en samtale med studenter om hvordan man setter grenser."

Har du et råd til studenter som har problemer med sin seksuelle helse?

"Ja det har jeg", svarer Maria umiddelbart, "ikke gå og strev med ting alene, kom og få hjelp." Selv om stillingen til sexologen har blitt redusert, er tilbudet fremdeles på helsestasjonen, det blir muligens bare litt lenger ventetid. Der jobber det fortsatt folk som er kompetente innenfor seksuell helse, inkludert Maria. Det er gratis og lavterskel å ta turen innom.

Hva svarer studentene?

For å se nærmere på forholdet studentene på Ås har til seksuell helse sendte vi ut en anonym spørreundersøkelse til studentmassen om tabuen rundt dette. Det kom inn totalt 107 svar. Her kommer det frem at selv om majoriteten har brukt helsestasjonen på Ås, visste likevel fåtallet at helsestasjonen har hatt et tilbud om sexolog. Det kommer også frem at det er få som har brukt sexolog eller tenkt på å bruke sexolog. Det kan tenkes at sexologisk rådgiving altså ikke er et tilbud Ås-studentene tar mye i bruk.

Viktig med gode venner

Når det kommer til tabuen og skammen knyttet til seksuell helse viser undersøkelsen at det fortsatt er en utfordring for noen. 53 % snakker bare med de nærmeste om seksuell helse, 29,2 % svarer de er veldig åpne, mens 11 % snakker aldri om det. Noe som kommer tydelig frem i denne statistikken er viktigheten av å ha gode venner å snakke med rundt seg. På spørsmålet om man opplever det som vanskelig å snakke om seksuelle utfordringer med venner svarer så mye som 53,7 % nei. Likevel svarer hele 36,6 % ja, noe som kan tyde på at en del studenter ikke har noen man trygt kan snakke med om seksuell helse.

Et helsetilbud for alle

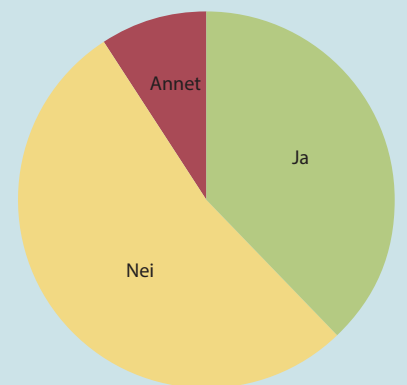
Videre kommer det frem at 55,2 % ikke har noe behov for å snakke om seksuell helse. 35 % svarer derimot at de har et behov for å snakke, og de resterende 10 % sier de har behov for å snakke noen ganger.

Det er altså en majoritet som ikke har behov for å snakke om seksuell helse. I skyggen av denne majoriteten er det likevel en ganske betydelig minoritet som har behov for å snakke. Slik som Maria nevnte, er det denne gruppen som trenger at vi kjemper for helsetilbudet. Ved å bruke stemmen man har som studenter kan vi sammen sikre et helsetilbud som når ut til alle og bekjempe skammen.

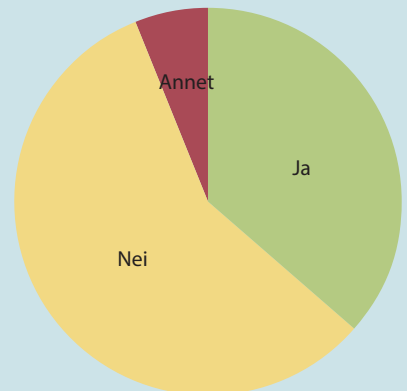
HAR DU GÅTT TIL SEXOLOG?

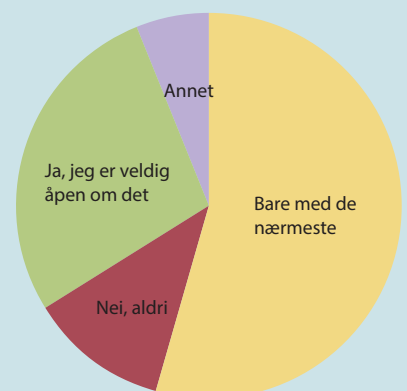
OPPLEVER DU DET SOM VANSKELIG Å SNAKKE OM SEKSUELLE UTFORDRINGER MED VENNER?

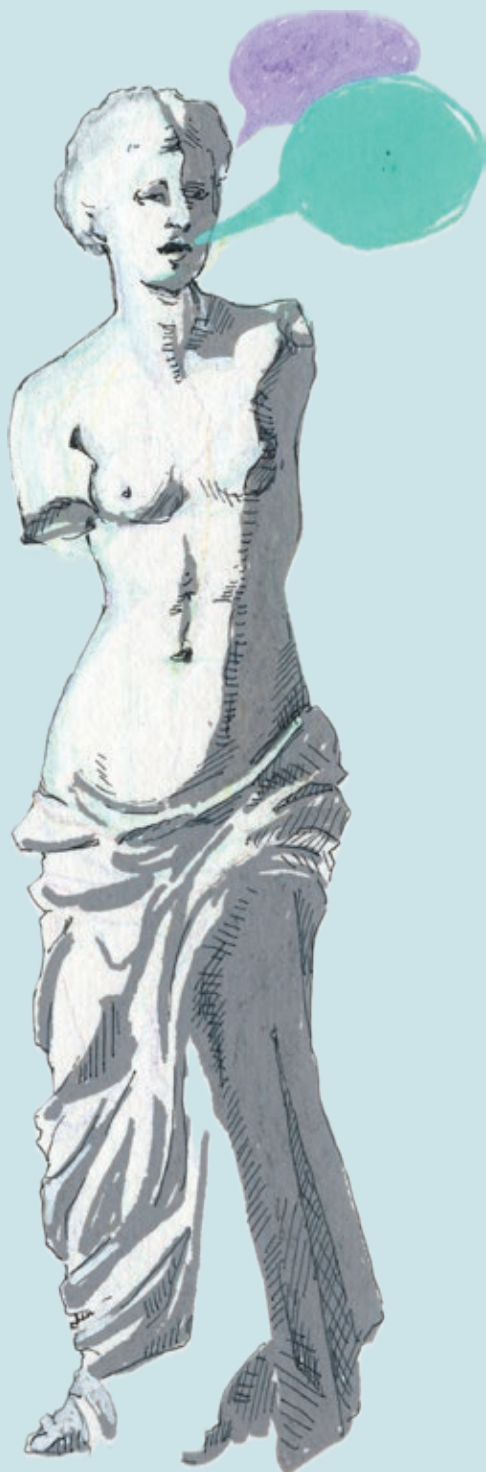

HAR DU BEHOV FOR Å SNAKKE MED NOEN OM DIN SEKSUELLE HELSE?

SNAKKER DU OM SEKSUELL HELSE?

Hva er ditt forhold til seksuell helse?

“Føler liksom ikke at det angår meg! Rart! Jeg har bare tissen min og den bare er der liksom. Eller kanskje jeg er pornoavhengig da det er kanskje under temaet seksuell helse.”

“Reaktivt god, men kan føle på skam knyttet til mange seksualpartnere”

“Most of the time, I think I have a good understanding of my sexual health, but sometimes I feel like I don't know anything (or like I'm just faking my knowledge) just because I'm still a virgin.”

“Cis hetero mann uten kjønnsykdommer”

“Tror prevensjon tuller til min seksuelle helse, men må liksom bruke det ... Ellers godt forhold til seksuell helse.”

“Generelt bra, svinger litt opp og ned sånn som resten av livet gjer”

“At man skal prøve å eksperimentere og bli kjent med sin egen seksualitet og finne sine grenser”

OM BRUKTBUTIKKAR OG MISJON

Ragnhild Sunde Stokke skreiv nyleg eit lesarinnlegg til Tuntreet med overskrifta “Om bruktbu­ttikkar”. Der tek ho opp at Gjenbruksbutikken i Ås brukar overskotet sitt til både “velgjerande prosjekt” og “misjonering”. Ho seier at ho skulle gjerne sett at overskotet i staden gjekk “direkte til bistand og velgjerd”. Til slutt føreslår ho at ikkje-religiøse organisasjonar – til dømes “vi, studentane” kunna starta bruktbu­ttikkar, slik at ein kan velja kva formål pengane ein brukar, går til. Er eg samd med mykkje av det ho skrev, men seier meg usamd med kritikken av misjonsverksemda.

Ragnhild Sunde Stokke synest å framstilla Misjonssambandets velgjerd som eit middel for å overtyde folk om å akseptere den kristne trua: “Det er enklare å nå “unådde folkegrupper” om ein også kan gje dei ein ny brønn, ein skule eller eit sjukehus.”

Ho seier sant: kristen misjonsverksemd har ei pletta historie. Men prinsipielt er misjon eit kristent naudsyn. Einkvan kristen som gjer velgjerd, gjer samstundes misjon. Å gje folk brøn­nar og skular er misjon – om enn ikkje eit ord om Kristus vert nemnt. Det er å verke som Guds finger i verda for å bringe rettferd, velferd, godleik og alt det evangeliet står for.

Opphavleg betydde ordet misjon “oppdrag”. Jesus seier til disiplane: “Som Far har sendt meg, sender eg dykk.”

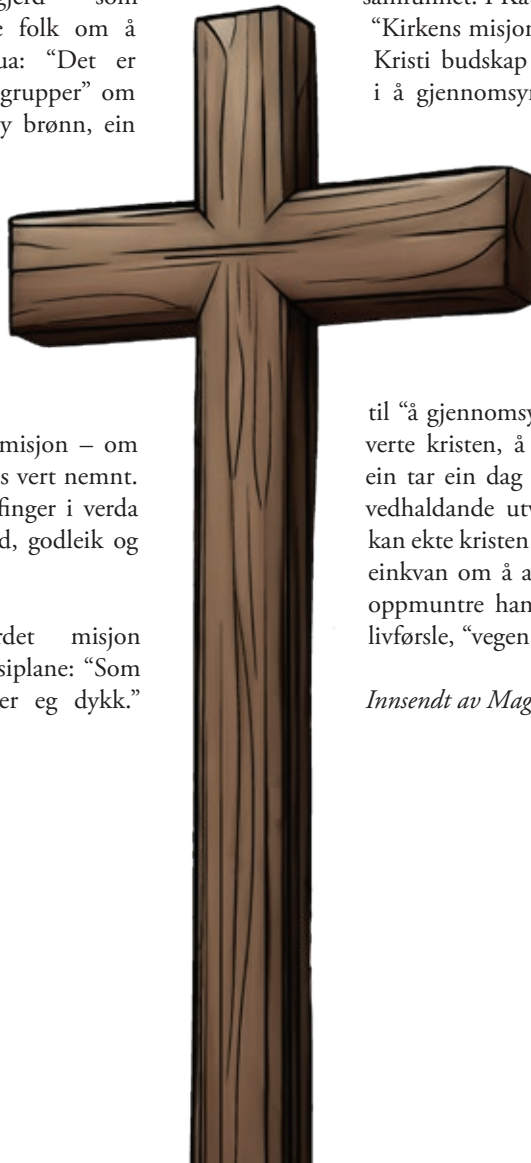
Fylgjarar av Jesus er sendt ut i verda, som Jesus var sendt. Frå gammalt av har kristne forstått Jesu oppdrag i ljøs av rollene som prest, profet og konge frå Det gamle testamentet. Kvar kristen har del i dette oppdraget: som døypt blir ein tilordna denne misjonen.

Å fylla rolla som prest vil seie å lovprise Gud gjennom gudsteneste, men også generelt ved ei livsførsle som respekterer Gud. Rolla som profet vil seie å leva på ein måte som fortel om evangeliet. Munnleg forkynning er berre ei side av dette. Rolla som konge vil seie å fremje evangeliets verdiar:

godleik, rettferd, fred osv. – gjennom innsats i samfunnet. I Katolisismen heiter det derfor: “Kirkens misjon består ikke bare i å bringe Kristi budskap til menneskene, men også i å gjennomsyre verden med Evangeliets ånd og dermed føre verden til dens fullendelse.” – Verdas fullending vil her ikkje seie domedag, men fullkomenskap, perfeksjon.

Kvar kristen er og nøydd til “å gjennomsyrast av evangeliets ånd”. Å verte kristen, å konvertere er ikkje eit val ein tar ein dag og ferdig med det, men ei vedhaldande utvikling i sitt indre. Derfor kan ekte kristen misjon aldri vere å overtyde einkvan om å akseptere ei påstand, men å oppmuntre han til å velja ei sann kristen livsførsle, “vegen til livet” som Bibelen seier.

Innsendt av Magnus Barnes Eng

Dyrevernulliansen

Foto: AdobeStock

DYREVERNALLIANSENS FORSKNINGSFOND UTLYSER MIDLER

Formålet med Dyrevernulliansens forskningsfond er å finansiere vitenskapelig forskning av høy kvalitet som fremmer dyrs livskvalitet og velferd. Vi prioriterer prosjekter som hjelper dyrene i intensivt dyrehold. Fondet støtter forskning på alle nivåer.

I 2024 deles det ut inntil 1.250.000 kroner.

Søknadsfrist: 20. september 2024

Les mer: www.dyrevernulliansen.no

Helix NMBU - med blank(e) Ark!

Du har sikkert sett plakaten som henger overalt på Campus, gnistrende lyseblå, underskrevet “Helix” og pyntet med en bilsilhuett under en blå duk. Onsdag 24. april skulle duken av og bilen presenteres.

Et folkemøte har møtt opp i Bikuben for å bevitne avdukingen. Markedsføringsansvarlig Kornelia Rapp må innrømme at hun er overrasket over det voldsomme oppmøtet, og lurer på om folk kanskje bare er sultne på kake, boller og saft. Men stemninga i rommet tilsier at folk er her for begivenheten.

Prosjektleder André og Kornelia styrer showet. De forteller at Helix NMBU først så dagens lys sensommeren 2022, da en liten gjeng lot seg engasjere av et flygeblad fra “Formula Student” – verdens største ingeniørkonkurranse for studenter. De ble enige om å etablere et lag, og meldte seg på konkurransen. Omtrent 30 engasjerte NMBU-studenter fra 10 ulike studieretninger har siden blitt med, og sammen utvikler og bygger de en formel 1-bil helt fra scratch. De konkurrerer mot 120 andre lag, hvorav tre er norske.

“Bilbygging er ikke bare bil, men også prosess”, forteller Kornelia. De konkurrerer ikke bare om å konstruere den beste bilen, men også i markedsføring, økonomi, prosjektledelse, tidsstyring og design.

Men hvordan bygger man en bil? De forteller at de har fått masse tips og oppfølging fra andre norske lag, men de legger ikke lokk på at veien hit har vært lang og hard. De utvikler og lager det meste selv, og det har gått med mange og lange dager på verkstedet, alt ved siden av studiene. Jeg spør dem hvorfor de gidder, og de svarer at det er veldig gøy og lærerikt: Her får de anvendt kunnskapen fra studiene sine, og de får verdifull erfaring i prosjektarbeid. Samtidig blir de kjent med mange bedrifter og knytter verdifulle kontakter, og kanskje ligger det en ørliten nysgjerrighet for Formel-1 der også. Neste år skal det lages en ny bil – og alle inviteres til å bli med på laget!

Begivenheten går mot slutten, og vi blir takket for at vi møtte opp. Forvirring brer seg i salen, da duken fortsatt hviler avslappet over attraksjonen. De glemte selve avdukingen! Men etter en improvisert

trommevirvel får publikum endelig det de kom for, og “Arken” kommer til syne på podiet i blanksvart finish. “Arken” er oppkalt etter A-blokka på ABC (samt en nokså kjent båt) og har fått startnummer 59, som referer til året for grunnleggelsen av Ås som utdanningssted.

Det blir påpekt at bilen ikke er helt ferdig, men de lover at den skal bli klar til den store konkurransen i Silverstone Circuit i juli 2024. Tuntréet har troa, og heier på disse imponerende engasjerte og dyktige folk, som gjør det enda litt kulere å være NMBU-student.

Åsmund Godal Tunheim
Journalist

Malene Tangen
Fotograf

AKADEMISK BOIKOTT

Debatten har spredd seg på flere utdanningsinstitusjoner i landet. Skal man gjennomføre en akademisk boikott av Israel, eller ikke? Debatten er betent og byr på ulike definisjoner av hva akademisk frihet er og ikke minst hva en akademisk boikott vil innebære.

Tuntréet satte seg ned med Marthe Sponberg, Runa Myre Johaug og Muhammad Osama Ali fra SAIH Ås som står bak et opprop om akademisk boikott ved NMBU. For tiden samler de inn signaturer til en underskriftskampanje for å vise engasjementet studentene og de ansatte har for denne problemstillingen.

SAIH opplever at de ikke stiller så strenge krav ettersom det kun er noen få pågående forskningsavtaler med Israelske utdannings- og forskningsinstitusjoner. Avtaler de mener ikke skulle vært der i utgangspunktet. Et av universitetene NMBU har en samarbeidsavtale med er Ben Gurion University – “en aktiv samarbeidspartner med IDF”, sier Marthe og legger til: “de produserer teknologi og roboter for IDF.” De mener at teknologien som produseres hjelper Israels krigføring og at Ben Gurion er med på å gjøre det SAIH omtaler som et folkemord, enklere å gjennomføre. Osama stiller et retorisk spørsmål ved om man ville hatt bånd med Sør-Afrika under apartheidregimet, en sammenligning han begrunner med Amnesty sin karakteristikk av Israel som et apartheidsystem.

Kravene SAIH stiller til NMBU er følgende:

- 1) Recognises that Israeli universities are major, willing, and persistent accomplices in Israel's regime of occupation, settler-colonialism, and apartheid. They are involved in developing weapon systems and military doctrines deployed in Israeli violence in Gaza.
- 2) Cuts all institutional cooperation with Israeli higher educational institutions and not partake in academic events sponsored or organised by Israeli institutions.
- 3) Cancels all purchasing agreements with suppliers that have connections with the Israeli military or that operate in illegal settlements and Palestinian occupied territories, including Hewlett Packard and Dell.
- 4) Takes a clear stance and makes a clear public statement condemning the Israeli genocidal violence, settler colonialism, occupation, and apartheid of the Palestinian people, and calling for an immediate and permanent ceasefire, recognition of the state of Palestine and right of Palestinians to self-determination.

Argumentet om *akademisk frihet* som er nedfelt i blant annet *universitets- og høyskoleloven* har blitt benyttet som et argument mot boikott når diskusjonen har vært reist andre steder i landet. SAIH Ås mener at det ikke er et argument som holder vann, ettersom institusjonene de ønsker å boikotte allerede mangler ytringsfrihet. “Man kan ikke kritisere Israel eller IDF på slike institusjoner.”

SAIH Ås har ved flere anledninger forsøkt å ta opp temaet på Studentrådsmøte og Studentting, men har misset på frister for innlevering av saksforslag. Dette er noe de tar selvkritikk på, men retter i tillegg kritikk mot Studenttingets Arbeidsutvalg (AU) og deres mangel på “normal saksgang”.

De retter kritikk mot AU-medlem Camila Noel Moreno for at hun angivelig skal ha kommet med feilaktige påstander og lite korrekt saksgang på LANDSAM sitt Studentrådsmøte 14. februar. Hun skal da angivelig ha startet med å holde en avstemning om det var ønskelig å diskutere saken, uten å gi noen bakgrunn eller innledning. De påstår også at hun skal ha sagt at det ikke fantes noen akademisk boikott av Russland, noe SAIH Ås er opptatt av å understreke at NMBU har. Til Studentting 3 ble det sendt inn en resolusjon, men forslaget om man skulle diskutere akademisk boikott på både dette og neste Studentting til høsten ble nedstemt.

Camila Noel Moreno stiller seg uenig i kritikken fra SAIH Ås og svarer følgende:

“I mitt innlegg innledet jeg med at spørsmålet om akademisk boikott av Israel er en komplisert sak som krever grundig diskusjon med tilstrekkelig bakgrunnsinformasjon. Ønsket om at saken skulle bli tatt opp ble dessverre innsendt ti dager etter fristen for sakspapirer, og det var derfor ikke gjort tilstrekkelig forarbeid for at saken kunne bli presentert for studentråd og -ting. På grunn av denne forsinkelsen kunne heller ikke vi i AU bearbeide spørsmålet og klargjøre et alternativt fullstendig saksfremlegg.”

Camila forklarer deretter at det var en midlertidig suspensjon hun refererte til på LANDSAM-Studentrådet, og derfor ingen akademisk boikott slik SAIH hevdet. Hun påpeker derfor at hun ikke kom med faktafeil, men heller en direkte viderefremføring av regjeringens bestemmelser. Hun referer til sektorbrevet som omhandler akademisk samarbeid med Russland, sendt ut til utdanningsinstitusjonene 5. mars 2022. I brevet er det blant annet skrevet: “Regjeringen innfører ikke en akademisk boikott av Russland, men som hovedregel bør alle institusjonelle avtaler mellom norske og russiske institusjoner legges på is.” Moreno forklarer at årsaken til at hun nevnte Russland var for å belyse alternative løsninger som kan være mer nyttige for studenter og forskere, slik det ble gjort i tilfellet med Russland og Ukraina. Hun legger også til at STAR/SAR-programmet er viktige langsiktige ordninger for å underbygge kunnskap i urolige områder.

På kritikken som angår saksgangen svarer hun at Arbeidsutvalget sin hovedoppgave er å legge til rette for en god diskusjon rundt saker som studentmassen ønsker å ta opp, og legger til: “Dersom flertallet ikke ønsker å diskutere en sak så er det ikke vår oppgave å tvinge den gjennom. Denne resolusjonen ble stemt ned av Studenttinget og er derfor avsluttet nå. Det er sikkert ting som kunne blitt gjort annerledes i denne prosessen fra flere sider, også fra vår side. Nå håper jeg vi kan ha en konstruktiv dialog fremover.”

Foto: AU

Foto: NMBU

Det er Universitetsstyret som har mandat til å gjennomføre en akademisk boikott. Da dette er krav NMBU selv kan ta stilling til har Tuntreet rettet noen spørsmål til ledelsen.

NMBU ved Siri Fjellheim har uttalt i sammenheng med angrepene på Gaza at "solidaritet og protest er viktig, men vi må forplikte oss mer." Hva konkret skal NMBU gjøre?

Dette er blant det som diskuteres nå i ledelsen. Vi støtter akademikere fra Gaza gjennom Scholars at Risk-ordningen, og vi skal snart ønske en forsker fra Gaza velkommen til NMBU. Videre må vi delta aktivt i en gjenoppbygging av samfunnet når krigshandlingen opphører.

Hva tenker dere om at studentene bekymrer seg så mye over NMBUs virksomhet at de har igangsatt underskriftskampanje?

Det er et uttrykk for et viktig engasjement. At vi har studenter og ansatte som engasjerer seg og stiller spørsmål også om NMBUs rolle og virksomhet er svært viktig. Det er også viktig at vi tør å diskutere så

komplekse spørsmål som f.eks akademisk boikott. Jeg inviterer gjerne studentene til et møte hvor vi kan utveksle synspunkter.

Hva kan NMBU gjøre for å imøtekomme kravene lagt frem i underskriftskampanjen av studentene?

Akademisk boikott er et komplekst spørsmål som bringer opp et dilemma mellom å handle aktivt mot Israels krigføring i Gaza og å opprettholde akademisk frihet og samarbeid. Som et offentlig universitet og akademisk institusjon skal vi hegne om frihet for alle ansatte og studenter, blant annet til å kunne ytre seg fritt. Den friheten vil kunne bli begrenset hvis institusjonen selv i for stor grad opptrer som politisk aktør. Samtidig ligger det både etiske prinsipper og tydelige formål til grunn for virksomheten. Universitets- og høyskoleloven slår fast at vårt formål blant annet er å "bidra til en miljømessig, sosialt og økonomisk bærekraftig utvikling." Universitetets lederteam (ULT) drøfter nå de prinsipielle, etiske og politiske sidene rundt dette spørsmålet, og vi er fortsatt i prosess rundt dette.

Dette er kun noe av kompleksiteten ved det å gjennomføre inngripende ting som vil ha konsekvenser for andres interesser. Er det noen forskjeller mellom å legge institusjonelle avtaler mellom norske og russiske institusjoner på is og en akademisk boikott? Byråkrati og formaliteter går åpenbart ikke som hånd i hanske med tidspresset man har i en så alvorlig og uforutsigbar konflikt som på Gaza. Når man også i skrivende stund ser opprørene og sammenstøtene ved amerikanske universiteter og telteleiren med studenter på Blindern, får man bekreftet at dette er en tematikk som er en saklig og tydelig debatt verdig. Det kan virke som om partene i bunn og grunn ønsker det samme, men forvirringen oppstår fordi "akademisk boikott" er et ladet begrep uten noen konkret definisjon.

Henrik Bakken
JournalistWilliam Fredrik Bakke Dahl
Fotograf

TT Turer Til Trykkeriet

Martin Hansebråten
Fotojournalist

Når redaktørene natt til mandag før utgivelse bittert gir opp å få avisa noe bedre enn det den alt er, så blir den sendt til trykkeriet. Ettallene og nullene drar gjennom eteren før de ender på kontoret til trykkeriet BK Grafisk i Sandefjord.

BK Grafisk har vært Tuntréets trofaste trykkeri siden 2009, og har vært den fremste støttespilleren til vår lille studentavis i 15 år. BK har en kjernevirksomhet i trykking av tidsskrifter, og trykker blant annet for oss og for Under Dusken i Trondheim (det er i alle fall bedre enn Universitas). TT tar turen til trykkeriet for å bli litt bedre kjent med stedet hvor nettopp avisa kommer ifra.

Turen begynte en mandag morgen. Medredaktør Tuva hadde fått en au-au i foten og Ans. Red. måtte derfor ta ansvar og kjøre. Påtroppende redaktør og layoutsjef satt baki og kommenterte på verden rundt seg. Omtrent som en gjennomsnittlig familieferie. Så sto turen til Sandefjord for tur.

På trykkeriet møter vi Rune Løberg. Han har vært med Tuntréet gjennom snart 30 redaktører. Han er egentlig fra Hamar og studerte på grafisk linje på ingeniørhøyskolen på Gjøvik. Han har jobba i trykkerier både i Oslo, Fredrikstad og Moss, før han etter hvert begynte hos BK. Rune kan hjelpe med å løse de rareste problemer – fra rare papirstørrelser til endring av papir dagen før, fordi en skal ha en eller annen 'special edition', og har funnet ut at glossy papir er lættis.

BK holder ikke bare på med blader og tidsskrifter. De holder på med alt som har med trykk å gjøre. En stor del av businessen er bokser, Rune har sans for bokser. "Det er mer enn bare en boks", stadfester Rune. Han forteller om at det å tenke i tre dimensjoner gjør jobben veldig spennende, og han viser frem alt fra platecover til spilllesker som BK har laga. Som TTs journalist kan jeg trygt si jeg aldri har hørt slikt et engasjement for en pappeske før. I tillegg til dette trykker BK skilt, klær, ja egentlig det en ønsker å få trykk på. De trykker til og med på sponplater.

Men tilbake til avisa! Tuntréet trykkes i kjellerlokalet til BK, et mildt sagt fuktig rom. Man skulle ikke tro at fukt var bra for papir, det er tross alt vått. Det er visst feil. Luftfuktigheten er på 50 %. Det er for å unngå at papiret krymper når det utsettes for vått blekk (red.anm. Nice funfact!).

Blant fukten finner vi også en mann ved navn Trond Gundersen. Han er ansvarlig for å trykke Tuntréet, og gjør blant annet en siste korrektur for å sjekke at alt er der det burde være. Han har reddet oss opptil flere ganger. En stor takk til Trond.

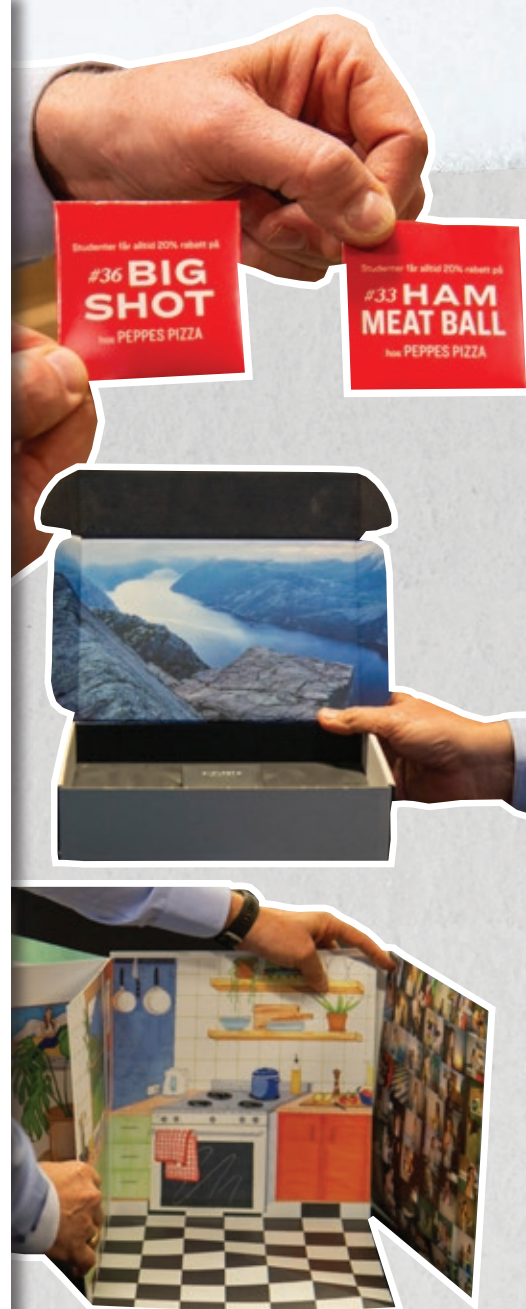
Vi tok en runde i produksjonslokalet og maskinene rullet og gikk, lydbildet var omtrent som man ville hørt i en filmscene inne på et industrilokale. Det var en rekke ulike maskiner som brettet, trykket, og stiftet sammen bokser og aviser. Det var maskiner både for blader med små og store opplag, små og store størrelser, og små og store ord. Tuntréet trykkes som regel på noe som heter digitalt trykk som egner seg for mindre opplag.

På slutten av runden tar vi en snakk med Rune om hans lange karriere i

trykkeribransjen. Han synes Tuntréet er veldig dyktige på overlapp, og det har sjelden vært store problemer ved et redaktørbytte. Det var fint å høre. Rune har jobbet med tidsskrifter hele tida. Han synes det er en veldig fint å jobbe etter planer og faste tidspunkter som han har med blader med faste utgivelser. Rune kom med litt gode forslag om hvordan en kan koble papir og nettsaker sammen, gjennom for eksempel å bruke QR-koder. Men det er en forretningshemmelighet.

Trykkeriindustrien er et stort tema i løpet av turen. Rune mente å satse på annet enn bare tidsskrifter hadde vært et godt sjakktrekk. For ti år siden drev BK hovedsakelig med tidsskrifter, men etter hvert som bedriften har utvidet seg har den også blitt sterkere. "I dag omsetter BK Grafisk for en kvart milliard", forteller Rune stolt.

På vei tilbake fant vi ut at vi skulle ta Horten-ferja. Vi spiste is, og oppdaget at layoutsjefen har en umiskjennelig likhet med den nye Litago-kua. Det er noe med det smilet ass, men uansett så var det en nice tur, bortsett fra trafikken i Moss.

FEST PÅ SAMFUNNET –

Åsmund Godal Tunheim
Journalist

William Fredrik Bakke Dahl
Fotograf

Samfunnet i Ås er vårt mest sentrale møtepunkt som Ås-studenter, hvor vi stimer sammen til fest og fjas for å riste av oss akademisk stiv- og stølhet. Men noen ganger kan det virke som at selve Samfunnet har blitt tatt av stivkrampa.

Du møtes med korslagte armer, lommelyktlysing i fjeset og strengt obligatorisk kroppsvisitering og legsjekk. Eller sånn kan det i alle fall føles, dersom du forventer å kunne tråkke fritt inn i ei rølpebule med et par seksere i hånda og ei flaske sprit under armen for å danse og drikke deg snydens.

Så hvorfor har vi disse rammene? Samfunnet skal jo være en lavterskel møteplass for Thorvald og Tora, hvor vi kan koble av fra studiene og nyte kultur og samkvem med medstudenter på uformelt vis. Det er viktig at folk føler seg hjemme og velkommen. Er det Ås kommunes skjenkekontroll som er ekstra pirkete, eller er det bare et ønske om orden og kontroll? Eller er det rett og slett nødvendig for å kunne drifte huset på pur frivillig innsats?

Jeg får æren av å møte både Bodegasjef Frida og Overkonserndirektør (OKD) Oskar, som etter beste evne besvarer mine kverulerende spørsmål. Vi starter med det mest grunnleggende: hvorfor har vi regler? Frida svarer at som utested med skjenkebevilling er man nødt til å følge skjenkeforskriften, hjemlet i alkoholloven. Den stiller en rekke krav til rutiner som

skal sørge for at mindreårige ikke blir servert alkohol, at det ikke nytes medbrakt drikke innenfor bevillingssonen, og krav om tilstrekkelig vakthold for å påse at folk ikke blir overstadig beruset. Dersom man bommer på disse bestemmelsene, og skjenkekontrollen kommer på besøk og finner avvik, får man tildelt 'prikker'. Med 12 prikker på rullebladet ryker skjenkebevillingen, og Samfunnet slik vi kjenner det må stenge ned. Derfor har Samfunnet i Ås snekra sammen et ordensreglement, som alle gjester må godkjenne for å delta på fest. Dette kan du for øvrig finne på Samfunnets nettsider.

Men reglene kan allikevel oppleves som noe strammere enn på andre utesteder i området. For eksempel må alle vise frem gyldig legitimasjon, ikke bare ved tvil, slik forskriften krever. Hvorfor? Frida trekker fram at Studentsamfunnet i Ås er driftet av og for oss studenter, på ren og skjær frivillighet. Til sammen 2239 medlemmer, hvorav 550 er i komité, stiller opp etter tur for å få festkvelder til å gli sømløst, og være et trygt og godt samlingssted for øltørste studenter. Men vi er altså ikke profesjonelle. Medlemmer i Ordensvernkomitéen jobber bare fire vakter i semesteret, og det kan være langt mellom hver vakt. Derfor er det viktig

med rutiner som sikrer forutsigbarhet for de som er på jobb. Og ikke minst for festdeltakere, slik at man vet hva man kan forvente.

For en tid tilbake hendte det at Samfunnet fikk prikker av skjenkekontrollørene, som jevnlig turer innom. Men så endret de rutiner, og nå får de bare skryt. "Gjennom erfaring over lang tid er vi kommet fram til at de rutinene og rammene som er satt ned er gode og nødvendige", forteller Oskar. Hvorfor må alle vise legitimasjon, selv de som åpenbart er over 25 år? Oskar begynner med å presisere at de faktisk har lov til å vise litt skjønn i døra, dersom det kommer folk som åpenbart er godt opp i åra. De tydelige rutinene kommer av at vi er frivillige, og at 'skjønn' ikke skal bli 'slurv'. Og så videre til manges irritasjonsmoment: Hvorfor må man vise leg inn til Johanne's hver gang? Her forteller de at gjester under 20 tidligere har sneket seg inn ved å smitte over stempelblekk fra venner. Salg av sprit til mindreårige er et av de alvorligste bruddene på alkoholforskriften, og Samfunnet måtte derfor gå over til konsekvent legsjekk.

Men kroppsvisitering? Det tar jo fryktelig lang tid, og det er veldig lett å snike med

TRYGGE RAMMER ELLER RIGID REGELRYTTERI?

seg ting i BH-en uansett. I Oslo er det svært sjelden man blir kroppsvisitert, så hvorfor her? “For vår del er det forebyggende tiltak som fungerer”, forteller Frida. “Vi finner faktisk en god del medbrakt. I tillegg legger vi til rette for båndpåssetting på dagen, for å redusere køproblemet.” Jeg spør hvorfor gjester må legge igjen tomme drikkeflasker og matbokser utenfor døra, og får til svar at transport av drikke inn eller ut av skjenkesona er ulovlig. Siden man ikke vet hva som er i flaskene til folk, må man bare være tydelig. Flaskene kan også hentes både samme kveld, og på hittegods dagen etter.

Men hvorfor blir samfunnstjenester plassert rundt omkring på stoler foran dører, og må sitte der til skinka blir blå? Frida svarer at man må ha kontroll på hvilke rom det er folk i – både for at folk ikke skal snike seg inn nødutganger og bakdører, og med tanke på evakuering i tilfelle brann. Hun legger også til at mange synes det er behagelig å sitte der de sitter, og at man ofte sitter flere sammen og kan prate og bli kjent. Det går også an å melde seg opp i forkant, så man kan velge en ønsket festkveld, og gå sammen med venner. På starten av kvelden får man også mulighet til å velge arbeidsoppgave, og Frida

benytter anledningen til å fortelle om dette som en gyllen mulighet til å bli bedre kjent med forskjellige komiteer på Samfunnet.

Videre funderer jeg på hvorfor man ikke kan oppholde seg på andre deler av huset under festkveld, til tross for at Samfunnet har mål om å øke rombruken. Hvorfor ikke la foreninger holde på, og bare benytte en bakdør når de skal hjem? Frida svarer at dette skyldes at Samfunnet under festkveld er et utested, og at de da sitter med ansvaret for alle i bygget. Det har også vært innbrudd under festkveld tidligere, og for å ha kontroll på hvem som er på huset, og på at eventuelle bakdører er lukket og låst, ønsker de at det ikke er flere folk på huset samtidig.

Men hvorfor gjelder ingen av de strenge reglene i Klubben? Der er det ølservering, men aldri legsjekk, kroppsvisitering eller folk som sitter livsfjernt plassert på stoler i hjørner og ved perifere dører.

Samme bygg, samme brygg. Men ikke samme regler? Svaret ligger i at forholdene i Klubben er mer oversiktlige, med langt færre gjester enn under festkveld – og

at leg dessuten sjekkes ved tvil. Klubben er en kafé, ikke en pub, og derfor er det ikke behov for like strenge rutiner, og dette gjelder også andre arrangementer som tirsdagspåfyll og torsdagsquiz.

Jeg går omsider tom for spørsmål, og både Bodegasjef og Overkonserndirektør lukter svidd etter mine utallige kritiske skuddsalver. De har imidlertid svart godt for seg. Det viser seg at reglene er tuffet på et ønske om å bevare Samfunnet som en trygg, festlig og fundamental møteplass driftet av og for oss studenter.

Frida avslutter med at det er viktig å skryte av våre frivillige, som legger ned mye innsats, og gjør en god jobb. Gjennom Samfunnet blir du kjent med deg selv og andre, og er med å holde liv i et fantastisk lavterskeltilbud. Og ikke minst – jo mer du engasjerer deg, jo flere goder vanker din vei, og jo flere meningsfulle minner sitter du igjen med etter endt studietid her på Ås!

Fremtidens arkeologiske funn, i dag!

- Et dypdykk i det beste av Ås sin gatekunst

Tord Kristian F. Andersen
Journalist og fotograf

Del 2!

For om lag fem år siden skrev jeg en artikkel om all den usynlige kunsten som går oss hus forbi i nærområdet vårt. Nedtegninger som sier noe om samtiden. En felles kulturarv i form av graveringer og graffiti. Siden den gang har det ikke gått en dag uten at jeg har blitt nedringt av gærne groupies som ønsker en del 2. Her kommer den. Beklager at jeg ikke har fått laget det før nå, jeg har vært travel med skole.

“Fuck Ås”, graffiti på betong, Ås sentrum

Likå mye som folk er glade i Ås, så finnes det også folk som hater det. Litt som at det finnes materie, så finnes det antimaterie. Kunngjøringen er her å forstå som et uttrykk for frustrasjon mer enn en formell klage, da frustrasjonen ikke er rettet mot noe spesifikt. Betyr det da at det er pekt mot kommunen som helhet, i alt den gjør og alt den er? Handler det om å provosere? Eller er det skrevet et av de få stedene man kan komme med slike uttalelser? Dette er virkelig som Sokrates er tilbake i live for å få deg til å snu verdensbildet og virkelig tenke over det du trodde var grunnleggende sannheter.

“Opphøyd gangfelt / 40”, reflekterende maling på metallskilt, Drøbakveien

Disse skiltene har sittet ved siden av veien i en årrekke, men selv de viseste har til dags dato ikke evnet å lese hva som står her. Er det en befaling om å sette opp farten? Materialvalget henter til at dette skal sees. Litt skummelt, da det står rett ved siden av veien og kan forstyrre sjåfører fra å følge med på trafikken. Det er uansett spennende å ha vår helt egen variant av Rongorongo – Påskeøy-glyfene som enda ikke er dekodet.

“En dag”, kritt på tavle, TF1-201

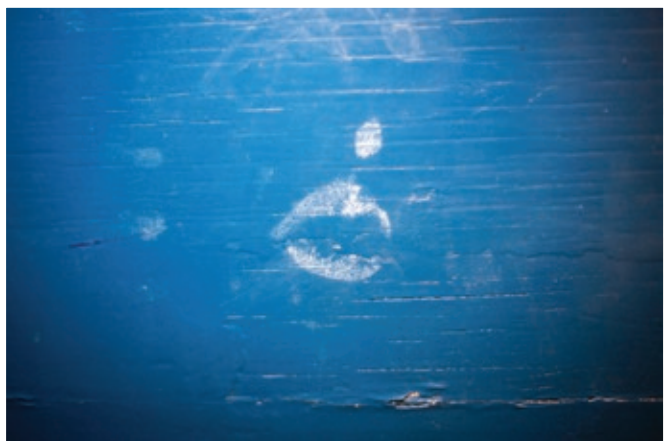
Lengende, men blyg; akk, bare en dag til. Hva ser man fram til på denne dagen? Kanskje det er dette som er sjarmen med denne skraveringen. Som speilet i Harry Potter og de vises stein™, så ser man det man lengter til selv. Hva er det du drømmer om?

Eller kanskje det er et eksistensielt utrop. Krittet som selv deklarerer hvor lang tid det har igjen før det blir visket ut for ‘viktigere’ ting. Dette støttes av valg av både tavle og tegnemedium. Vi lever alle på lånt tid, så sett pris på tiden du har. Memento mori.

“Bedre vilkår, ikke applaus”, graffiti på betong, Ås sentrum

I motsetning til mye annen kunst jeg ser, kunst for kunstens skyld, så har denne et tydelig budskap. Under pandemien var man kjappe til å applaudere innsatsen til de samfunnsessensielle arbeiderne, særlig innen helsesektoren, men også innen utdanning og dagligvarer. Forsvinnende liten innsats har blitt gjort siden for å bedre vilkårene, og myndighetene klør seg fortsatt i hodet om hvorfor færre vil bli lærere og sykepleiere. Som de sier i Simpsons: “We’ve tried nothing and we’re all out of ideas!”

“😬”, sminke på trevegg, Kvinnetoalettet på Samfunnet

Den kanskje mest abstrakte graffitien i denne omgang er et tidsvitne. Rundt deg hører du høy musikk og snøvlende prat. Tross lydnivået føler du deg søvnig. Bare dagen derpå kan vitne om hvorvidt dette var en god kveld eller ei. Er opplevelsene til forfatteren skyld i at uttrykket er forvrengt og abstrakt? Kanskje. Men samtidig så sier dette mer enn hva tekst noensinne kunne gjort. Tør vi anbefale en ny logo til Samfunnet?

Artistisk gjenskaping av hvordan ikonet kan ha blitt til

“♥ Lykke til, DU KLARE DET!”, tusj på whiteboard, grupperom Jordfagbygningen

Intet rom for å tolke stort: Lykke til på eksamener, innleveringer og gradsoppgaver alle sammen!

Som man kan se så er det fortsatt mange kulturskatter å finne på Ås. Disse uttrykkene vil likevel endre seg over tid, men mennesker forblir de samme. I Pompeii så finnes det fortsatt graffiti som forteller historier om hvordan folk levde i år 79. I Hagia Sophia vet vi at “Halvdan var her” en gang på 800-tallet. Det er likevel ikke godt å vite hva som blir igjen fra vår tid. Det er større sjans for at en skravering i sten overlever enn bladet du holder i hånden (red.anm. Jeg leste dette på en PC). De sofistikerte tankene man ønsker skal bli igjen, må nok vike for mer eksplisitte tegninger. Graffiti som kunstart vil alltid overleve, så det eneste man kan gjøre er å tolke det som man sitter igjen med. Uten sammenheng er kunst bare et pent bilde, og uten bilder, er fortiden kun en historie. Hold øynene åpne, og fortsett å nyte hverdagskunsten!

TT TESTER UTEPILS!

Mens vi venter på at eksamenskaoset braker løs, grep vi i Tuntréet sjansen til å ta en smakebit på det alle gleder seg til etterpå – nemlig utepilssesongen! En kald pils nytes best ute, under solen – derfor dro vi ut og testet hva Ås har å by på av utepilsområder! Vi fulgte følgende kriterier i vår anmeldelse:

Estetikk: Har man en fin utsikt å nyte sammen med pilsen, føler man sommeridyllen krype innpå?

Komfort: Er det behagelig å sitte her?

Stemning: Hva er stemningsrapporten? Er det dødt eller liv?

Solforhold: Hvor mye sol får man her? Får man sol hele døgnet, eller bare morgen- eller kveldssol.

Marie Tjelta
Journalist

Malene Tangen
Fotograf

Pentagonplenen

Førstemann ut; er den gode, gamle Pentagonplenen. Et område som er lett tilgjengelig og ofte førstevalget for beboere av Pentagon studentby. Her satte vi oss på noen kreativt utformede stoler, laget av paller. Det var en pen utsikt som strekte seg utover Kjerringjordet, med et hint av fersk gjødsel som krydrer luften. Til tross for en grå parkeringsplass som trekker litt ned, sitter vi midt i smørøyet av utefestene på Ås. Omringet av studentkollektiv, fungerer plenen som et samlingspunkt for å feire at eksamen er overstått, i det vi glir over i juni – stemningen er virkelig på topp her!

Utsikt/estetikk 6/10

Komfort 8/10

Stemning 7/10

Solforhold 10/10

Ausebalkongen

Videre tok vi turen innom det gjestfrie Ausehjørnet (som man kan finne bilder av i TT-TV Cribs) sin balkong. Denne balkongen finner du på vestsiden av Kringla, som gir en optimal plassering for å få det meste ut av formiddagssolen som stekte mot oss. Vi ble servert både hjemmelaget saft og solkrem. Stemningen var helmax. Likevel begynner man å fryse idet solen forsvinner bak bygget, i tre-firetiden. Her er det altså bare mulig for tidlig dagsfylla, noe som trekker litt ned.

Utsikt/estetikk 8/10

Komfort 10/10

Stemning 9/10

Solforhold 5/10

Bohemenbalkongen

Et lavterskel sted å sette seg ned med en pils, er Bohemens balkong. Lærkekollektivet inviterte oss hjertelig inn i varmen fra varmelampen på balkongen deres. Her var det et ganske bra oppsett med sofagruppe, varmelampe og bord. Lærkene holdt ikke tilbake på stemningen og klimpret på gitar, sang og skålte under bordet med oss. Vi fikk den ultimate bohem-utepilsopplevelsen. Dessverre er ikke solforholdene de beste her heller, ettersom Løa og Palisaden kaster skygge. Det er kanskje ikke rart at Bohemen er mest kjent for nach-stemning. Utsikten fra balkongen er heller ikke noe å skryte av, men å få kaste blick på artige skilt som henger og slenger, løfter opplevelsen! (Red.anm. Denne seksjonen bærer preg av habilitetsproblemer)

Utsikt/estetikk: 6/10

Komfort 10/10

Stemning 10/10!

Solforhold 1/10

Rundkjøringen i Meierikrysset

Kall oss naive, men å nyte en utepils sammen med bilistene, midt i en rundkjøring, virket som en morsom idé. Der satt vi, omfavnet av solen fra alle kanter, noe som faktisk ga ganske gode solforhold. Men estetikken ble noe forstyrret av trafikken og bråket, samt en reell fare for eksosforgiftning. Komforten lot også mye å være ønsket, da det tørre gresset stakk oss fra alle mulige retninger. Det var generelt et ubehagelig sted å tilbringe tid, men stemningen var uten tvil på topp. Bilistene ble en del av festen og tutet jovialt til oss mens de kjørte forbi. Vi følte oss inkludert og i godt selskap – festen hadde definitivt startet.

Utsikt/estetikk 0/10

Komfort -5/10

Stemning 100/10

Solforhold 10/10

Andedammen

En av Ås-juvelene som er verdt å betrakte, er jo Andedammen som glitrer i sola – spesielt når Andehuset er malt i Tuntréets farger. Her kunne man virkelig finne roen på den lille flekken med natur, og nyte pilsen. Endene ville dessverre ikke pils med oss, noe som trakk ned stemningen en del. Det grønne gresset var mykt å sitte på og oppoverbakken ga mulighet for å lene seg komfortabelt tilbake. Noen trær kastet skygge mot kveldingen, dermed ble det litt trekk på solforholdene.

Utsikt/estetikk 10/10

Komfort 9/10

Stemning 3/10

Solforhold 6/10

Urplenen

Urplenen er en obligatorisk del av fadderuka for mange studenter, så den måtte selvsagt testes. Dette er NMBU sin store poster-baby; søker man opp NMBU, er det ikke uten grunn at man får opp bilder av Urplenen. Parken har en fredelig og vakker estetikk som virkelig løfter stemningen. Setter man seg ved NMBU-bokstavene, får man i tillegg god ryggstøtte. Gresset var også behagelig å ligge på da vi trengte en liten blund fra all pils...en... zZzZzZ

Utsikt/estetikk: 10/10

Komfort 9/10

Stemning 6/10

Solforhold 8/10

Koneklubben sin trampoline

På vår utepilsferd ramlet vi over Koneklubben sin trampoline, som sto forlokkende utenfor foreningshjemmet deres. De var vennlige nok til å la oss teste den, og det ble en nostalgisk og spretten pilsopplevelse. Det viste seg å være praktisk vanskelig å drikke pils mens man hopper, da noen av oss endt opp med å få øl i nesen, men heldigvis var ikke det et av våre kriterier. Komforten derimot var utmerket, man kunne sitte å chill eller hoppe med sommerfugler i magen.

Utsikt/estetikk 7/10

Komfort 7/10

Stemning 11/10

Solforhold 5/10

Pergolaen på Samfunnet

Vårt siste stopp var Samfunnets eget område for utepilsing; Pergolaen. Det var en drøm å sitte inntil den gule solveggen og nyte utsikten av skogsdammen. Her er ikke lov med medbrakt, men Klubben hadde stort utvalg av drikker å by på.

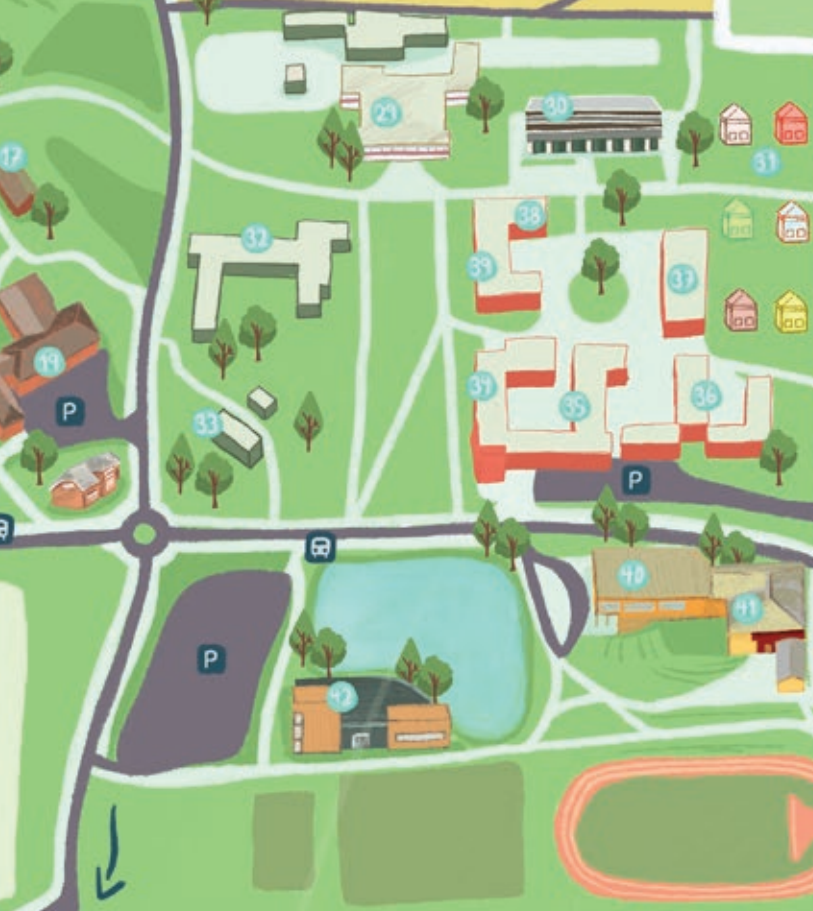
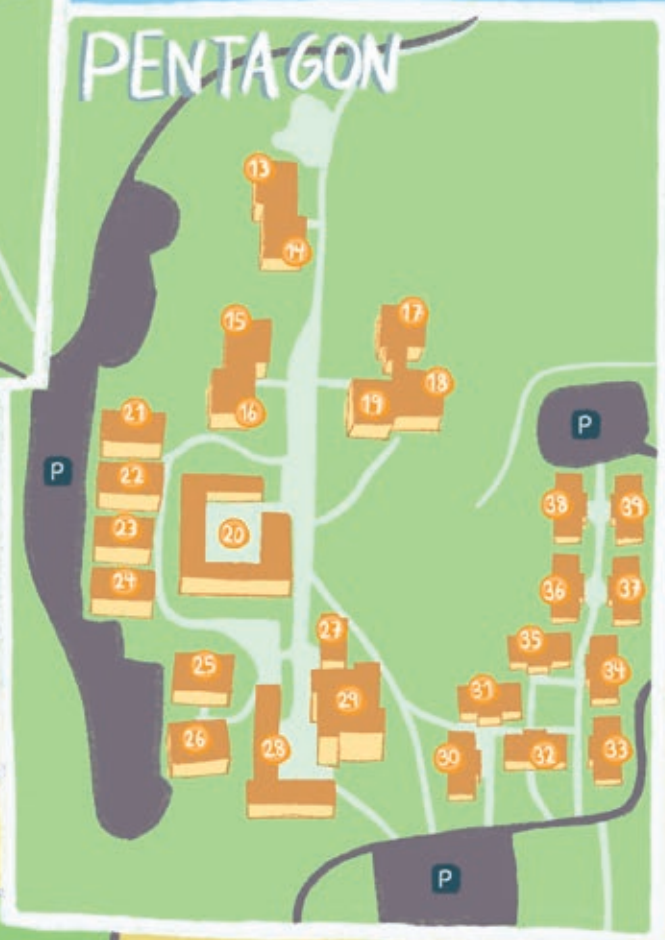
Utsikt/estetikk 10/10

Komfort 7/10

Stemning 7/10

Solforhold 8/10

Studentboliger (Skogveien og Pentagon):

1. 18A	20. Kringla
2. 18B	21. Veden
3. 20	22. Høvleriet
4. 22A	23. Saga
5. 24A	24. Barken
6. 24B	25. Verket
7. 22B	26. Krona
8. 27	27. Vaktmester <3
9. 25	28. Løa
10. 29	29. Mølla
11. 26	30. Haugmann
12. 28	31. Elstar
13. Jubilo	32. Transparente Blanche
14. Inferno	33. Prins
15. Grotten	34. Akero
16. Hemsen	35. Aroma
17. Casino (abC)	36. Idunn
18. Arken (Abc)	37. Tveit
19. Børsen (aBc)	38. Leiknes
	39. Filippa

Redaksjonen p

å fisketur 2024

AGRARMETROPOLEN

Campus:

1. Veterinærbygningen & Dyresykehuset
2. Fiskelaboratoriet
3. Husfyringsanlegg
4. Likkista & Flislageret
5. Bikuben
6. Jordfagbygningen
7. Husdyrfag
8. Skoggården & Sætra
9. Tårnbygningen
10. Urbygningen

11. Cirkus
12. Økonomibygningen
13. Tivoli
14. Parkgården
15. Vitenparken
16. Boksmia (SiÅs)
17. Post (SiÅs)
18. Bioteknologibygningen
19. Meieribybygningen
20. Kassa Nova
21. SKP (Senter for Klima-regulert Planteforskning)

22. Planteskolen
23. Botanisk klimalab
24. Veksthus
25. Ormen Lange
26. Akropolis
27. Kirkejordet sør
28. Bielaben
29. NIBIO
30. Sørhellinga
31. Foreningshus (BEde og IVARinn)
32. Plantevern

33. Damgården
34. TF fløy 1
35. TF fløy 2
36. TF fløy 3
37. TF fløy 4
38. TF fløy 5
39. Studentenes hus
40. Aud.Max.
41. Studentsamfunnet
42. EIKA GG
43. Antrozoologisenteret

Avgangsstudent i 2024?

Få en kickstart på karrieren
med

Naturviterne

- Karriereveiledning
- Hjelp med CV- og søknadstekst
- Intervjutrening
- Bistad med arbeidskontrakt
- Forhandle begynnerlønn

Vi bistår deg

"Som karriereveileder er det min jobb i Naturviterne å bistå deg, slik at overgangen fra studentliv til arbeidsliv blir tryggest mulig. Jeg ønsker å invitere deg til en samtale hvor du får råd og veiledning tilpasset dine behov ut fra situasjonen du står i akkurat nå"

-Christian Skjælde,
Karriere- og arbeidsliv
veileder

TA KONTAKT

97 09 49 81

cs@naturviterne.no

Vil du være med i Tuntréet?

Sjekk ut stillingutlysningene på tuntreet.org eller send oss en søknad på tuntreet@samfunnetiaas.no!

To Brune med

Guro Størdal

For kanskje et av de tidligste To Brune-intervjuene noensinne møter jeg Guro i Klubben klokken 08:00. Jeg rigger meg til mens hun gjør seg ferdig med en utgående e-post som mest sannsynlig er knyttet til masteren hennes. Det er under en måned igjen til oppgaven skal leveres, og med det skal et seks år langt og innholdsrikt kapittel av livet avsluttes. Det er kanskje litt vel tidlig for å knekke opp noen brune, men med hver vår medbrakte termokopp i hånd tar vi en prat om studietiden, livsverdier, en uheldig pandemi og kjærligheten til Ås.

Celine Våga
Journalist

Håvard R. Magelssen
Fotograf

Guro, en uekte trønder som ikke angrer på så mye

Guro Stordal fra Størdal avslører at hun faktisk er trønder, en sjokkerende uttalelse jeg (og sikkert mange andre) ikke hadde sett for meg var sant. Med hele studietiden snart bak seg, forteller hun at det kanskje kun har én ting hun angrer på: at hun ikke ble med i Trøndernes Fagforening (TF). Guro er i den siste innspurten av sin integrerte master i miljøfysikk. Hun skyter inn at hun er på sitt sjette år her, og forklarer at hun hadde litt vel mange gode unnskyldninger til å bruke et år ekstra på studiet. Utveksling til Island, koronapandemien og litt manglende fag var noen av de formelle grunnene. Men muligheten til å ha et ekstra år til å bare nyte Ås-tilværelsen var også en pådriver i beslutningen.

Noe hun aldeles ikke angrer på, er å ha tatt Ås-greia fullt ut. Fra sitt aller første semester på Ås til sitt siste, har hun vært innom og aktiv i det meste som Ås og NMBU kan by på; fra studentfrivillighet, til foreningslivet og studie-starten til nye studenter. Tross at det til tider kan være slitsomt å være med på alt som er gøy og spennende, er det å ha hatt muligheten til å bli med på så mye forskjellig noe av det som har gjort studietiden hennes unik. Det å ha så utrolig mange muligheter til å gjøre hva som helst på ett og samme sted er noe av det Guro elsker mest med Ås. "Mulighetene er der, og en blir tatt imot med åpne armer!" smiler hun. For henne har det betydd litt ekstra å kunne gjøre noe gøy og samtidig kunne bidra til at andre også får det bra.

I løpet av samtalen trekker hun også frem det kreative og musikalske utløpet hun har fått gjennom foreningslivet, og for ikke å glemme det sosiale nettverket og gøyale stundene med venner fra ulike foreninger. Men hun presiserer at "foreningslivet er gøy det, men studietiden er så mye mer ...!" For Guro har det handlet om balanse; når alt kommer til alt, så skal det jo være mulig å få både pose og sekk.

Råd fra en gammel dame

Guro konstaterer at hun nå er en gammel dame etter sin lange fartstid som student på Ås. Som enhver gammel og klok dame sitter hun også igjen med noen råd til oss yngre og klinkende nye Ås-studenter. "Utnytt tida di [på Ås], du vet aldri hva som kan skje", tenker Guro; på både godt og vondt. "Når du er på Ås, la Ås være livet ditt", råder hun. Det å være student er ikke det samme som å studere. Og det å være student på Ås er en opplevelse som burde nytes og oppleves til det fulleste. "Det er nå man er her!" utbryter Guro. Vi konstaterer at å studere kan en gjøre når som helst senere i livet, og en kan gjøre det hvor som helst. Men det er bare en gang i livet man er ung student på Ås, omgitt av andre utrolige og dyktige mennesker i én og samme boblete sfære.

Hennes andre råd er å få rompa i gir tidlig. Guro forteller at "alle' angrer på at de ikke gjorde det [tidligere], ingen angrer på at de gjorde noe." Vi trekker linjen videre til selve studeringen, og Guro råder videre at det også er en god idé å holde skolearbeidet litt vedlike. "Skippertak er ikke no' lurt", innrømmer hun, og ler.

Et tredje råd er å være minst et halvt år på utveksling om en først skal reise og studere utenfor de norske landegrensene. Guro tilbrakte et semester på Island (ish 4 måneder), og forteller at tross en helt fantastisk opplevelse og vilt vakker natur, skulle hun ønske hun rakk å være der litt lenger. For Guro var semesteret på Island også en små-etterlengtet pause fra Ås etter noen intense år her. Hun forteller at hun kom tilbake til Ås med nytt giv og friske perspektiver, noe hun tok med seg inn i linjeforeninga Miljøfysikerne (MILF) da hun ble leder der.

I <3 MILF

I og med at hun sitter og stresser med masteren som alle andre sisteåringer kan man anta at Guro har gjort noe studering også. Hun forteller at hun er utrolig glad i studiet sitt, fra foreleserne, til fagene og studentene. Guro trekker frem et sitat av 'fagfelt-legenden' Grimenes som tok Guro og studievennene imot første året på studiet: "Å være miljøfysiker er å være helt om dagen, og helt om natta." Dette skulle vise seg å forme studietiden til Guro ganske mye. Fra Grimenes' kloke ord forstod Guro tidlig at studiet var krevende og innsatsungt, men at "Ølen på Bodegaen og engasjementet i studiemiljøet er minst like viktig."

Erfaringer fra et liv utenfor storbyen

Vi prater oss inn på temaet 'gårdsliv' og de verdiene en vokser opp med når vår-lamming, Distrikts-Norge og gård er en del av hverdagen. For Guro er de verdiene og egenskapene hun har ervervet seg gjennom å vokse opp på gård uvurderlige redskaper i verktøykassa en har med seg gjennom livet. "Jeg er mye mer stolt av å vite at jeg kan ta imot et lam enn at jeg kan en haug med matteligninger", erkjenner Guro. Hun forteller videre hvilken trygghet og sikkerhet hun kjenner i kroppen av å vite at hun er rustet til å kunne ta vare på både seg selv og andre om det skulle være behov. Dette er verdier og evner en alltid har med seg, som om det var et muskelminne en alltid kan hente opp igjen; litt som å sykle eller å svømme. Det er kanskje litt som de sier: du kan ta fyren ut av byen, men du kan ikke ta byen ut av fyren. Bare ... litt helt motsatt da.

Gjør no' med det da vel!

"Er du engasjert eller uenig i noe? Gjør noe med det!" oppfordrer Guro. Hun forteller at noe av det beste du kan gjøre er å bruke det engasjementet du sitter inne med og rette det mot de irritasjonsmomentene du har i

Foto: Privat

Foto: Privat

livet. Hvorfor ikke bruke den lille gnisten av engasjement for å pushe seg selv av og ned fra gjerdet? Denne filosofien manifesterte seg blant annet under den digitale generalforsamlingen til Studentsamfunnet våren 2020 hvor Guro endte opp med å benke seg selv til stillingen som redaktør for Tuntréet. Hun forteller hvordan følelsen av at 'dette vil jeg gjøre noe med' brant så sterkt at engasjementet kun hadde et sted å gå; bli en del av endringen hun ville se. Eller rettere sagt, være en del av å forhindre en endring hun ikke kunne la skje Tuntréet.

Å være redaktør under pandemien; hell i uhellet

Da pandemien inntraff som en tsunami over landlige Ås var det både mye og lite som skjedde i Guros liv. Høsten 2020 satt Guro som redaktør for Tuntréet. Hellet i uhellet var jo at Tuntréet kunne driftes relativt normalt i forhold til de andre organene og komitéene på huset. Guro ledet en redaksjon som arbeidet hjemmefra og over digitale møter og fikk fylt og publisert alle utgavene med innhold tross en lite innholdsrik periode. Noe hun trekker frem er forsiden som ble tatt under nedstengningen. For Guro ble det et viktig poeng å ha mennesker på forsiden i en tid hvor en ikke så noe særlig til andre folk.

Som leder for redaksjonen under nedstengningen var det særlig viktig for Guro å ta vare på de medarbeiderne hun hadde. Hun forteller at det var en utfordrende balanse mellom å skulle støtte og holde andres motivasjon oppe, men samtidig pushe dem til å produsere og utvikle seg. Å ha hatt Tuntréet, for både Guro og hennes

Foto: Privat

redaksjon i en lang periode med nedstengning, har vært essensielt, og var kanskje en av fargeklattene i en ellers grå og ensom hverdag.

Dina

De som kjenner Guro, kjenner også Dina. Dina ble med til Ås høsten 2020 for å leve ut sine siste hundeår skjemt bort med kos og oppmerksomhet av studentene her. Tross litt stive ledd og litt lavere energinivå, er studielivet på Ås perfekt for den 13 år gamle border collien. "Dina er en menneske-hund på samme måte som folk er hunde-mennesker ... hun elsker folk, men er ikke så glad i andre hunder", forteller Guro. Gamla Dina storkoser seg som terapihund for stressa studenter som savner kontakt og kos med dyr, en 'jobb' hun utfører med den største iver. Å ha Dina på Ås har nok vært som salve i hverdagen for både Guro og de rundt henne, Tuntréets redaksjon inkludert. Dina har vært et fast inventar på layouthelger, både med og uten Guro. Tross litt lavere produktivitet, strenge

oppmerksomhetskrav, og hundehår i sofaen, er Dina (og Guro) alltid velkomne på kontoret.

Snipp, snapp, snute, så var Ås-tiden ute

"Hver periode i livet har sitt toppunkt, og Ås er toppen av denne perioden", forteller Guro. "Du må gi en bit av deg selv [til Ås], og det tærer, men en får veldig mye tilbake", konstaterer hun. Hun utdyper at livet består av mange forskjellige og egentlig usammenlignbare perioder. For Guro har studieperioden på Ås blitt så bra som den kunne ha blitt, takket være både stedet og de utrolige menneskene her.

Neste periode i livet er rett rundt hjørnet, og selv om det blir vanskelig å skulle toppe Ås, er Guro klar for hva enn det måtte til å bli og hvilke standarder perioden har. Hun forteller at hun nå er klar for å gi slipp på Ås, men at hun også gleder seg veldig til å komme tilbake på besøk.

hilsener

Det er en stund sia du var den nokså uoppnålig jenta som bodde med en klassekamerat av meg. Nå er vi samboere (med hund(riktignok din)) og kjenner hverandre mye mye bedre. Vi ble fort et pandemipar, så litt godt kom nå ut av korona! Uansett jeg er veldig glad for at du og alle dine kjente er blitt en del av livet mitt! Det at vi har en del felles interesser er også et stort +

Guro har et enormt hjerte og engasjement for Ås og studentmiljøet her. Hennes største glede er å se at folk finner seg til rette studentmiljøet, blomstrer og blir trygg på seg selv. Jeg tror dette er hovedmotivasjonen hennes for å ha så mange jern i luften og baller i ilden. Men ikke la dere lure, som Guros kjæreste kan jeg avsløre at Guro har ikke stålkontroll på alt, blir hangry, stresser for eksamener, mastere og andre farlige frister og er nokså korka som resten av oss. Og det er egentlig helt greit, det gjør deg litt mindre uoppnålig!

Gleder meg til fremtia med deg!

So long Ås
-Simen

Kjære Guro, vi i S. Lærken er kjempeglad for å ha gode og snille deg, som ser og tar vare på alle de rundt deg. Du lyser opp hvert rom du går i, og din lystige aura er smittende. Det er også veldig gøy å se hvordan du med hele kroppen lyser opp når du får en idé. Samtidig er du en person med utrolig god timing, som vet når det er på tide å være seriøs og ta ting på alvor. Noen har beskrevet at "når Guro sier noe, da er det sant". Du er m.a.o. ærlig, og man kan stole på at det kommer fra et reflektert sted med ønske om rettferdighet. Også er du jævlig glup. At du har klart å kombinere å være så langt fremme i den faglige sko(g)en i 6 år, med alle dine krevende verv og engasjement på agraren, er det bare å ta av seg artighatten for.

Du er ikke redd for å ta ansvar når situasjonen krever det, og du har en naturlig evne til å trå til og hjelpe andre når behovet oppstår. Ditt kortnavn, Morra, passer sånn sett bra. Du er spesielt flink til å lære bort ferdigheter, være tålmodig, og vise vei, slik som da du lærte oss å lage hosebånd på Rørosmartnan. Du har også mange andre ferdigheter under beltet, deriblant å spille fele som fanden, forkultivere planter og kurse i hodeklang. Og musikalsk klang, det har du. Faktisk så mye at tidligere Ås-studenter kun vil høre oss synge dersom de får høre nettopp deg i soloen på Elgen Kåre. Du har spredt Lærkeånd langt utover vårt lune rede, og ditt fravær "utpå høsten, dypt i skogen" kommer til å merkes.

Hilsen kvinnsrekka i Sangkoret Lærken

Kjære Guro, det var en vakker fadderuke i 2018 at vi var så heldige å få stifte bekjentskap med deg! Fra første stund ble det klart at du er en gøy jente som alltid er med. I tillegg er du en trygg og pålitelig venn som stiller opp både under fadderuke, masterskriving og alt imellom.

I løpet av årene har du alltid hatt mange jern i ilden. Du har brent både for det faglige, sosiale, studentdemokratiske og kreative. Med klar røst har du imponert oss musikalsk og vært en viktig stemme for Thorvald og Tora. Samtidig har du vist hjerterom og husrom når du har åpnet hjemmet ditt for oss i enten Kringla, Lyngveien eller Løa. Helt fra GRUS sin spede begynnelse, gjennom mangt en fellesmiddag og hytteturer på både små (veldig små) og store hytter, har du vært og er en sentral del av gjengen.

Vi elsker når du byr på både fermentert hai og mongolsk grillt sau! Vi kommer alltid til å huske kaking, eksamenssorger, turer med terapihunden Dina, quizseiere, musikal, 17. mai frokoster og timene i stappa grupperom++. Vi har kommet oss gjennom en krevende studietid sammen, gått gjennom livets opp- og nedture, og det har vært en glede å dele alt med deg.

Du har blitt en del av Ås, og Ås har blitt en del av deg. Vi er så glade for at du også er en del av GRUS. Nå starter snart voksenlivet, og GRUS skal fortsette å nyte livet sammen, nå på mer enn bare studentbudsjett ;).

Koseklump og klem fra,
GRUS

Frits og månen

Med partyhatten på, og to brune i en overprisa Rema-pose dukker Frits opp på første vors i fadderuka. “Fadderuka, hva dreier egentlig det seg om?” tenkte Frits mens hans utdelte fadder vinket han til seg. På det litt fuktige gresset setter han seg ned og prøver å bli med i samtalene som beveger seg rundt han. Alle virker så glade og spente. Endelig skal de også studere. Noen har allerede studert ved andre universiteter og er profesjonelle fadderbarn. Det virka så lett for dem. Samtalene bare kom så naturlig.

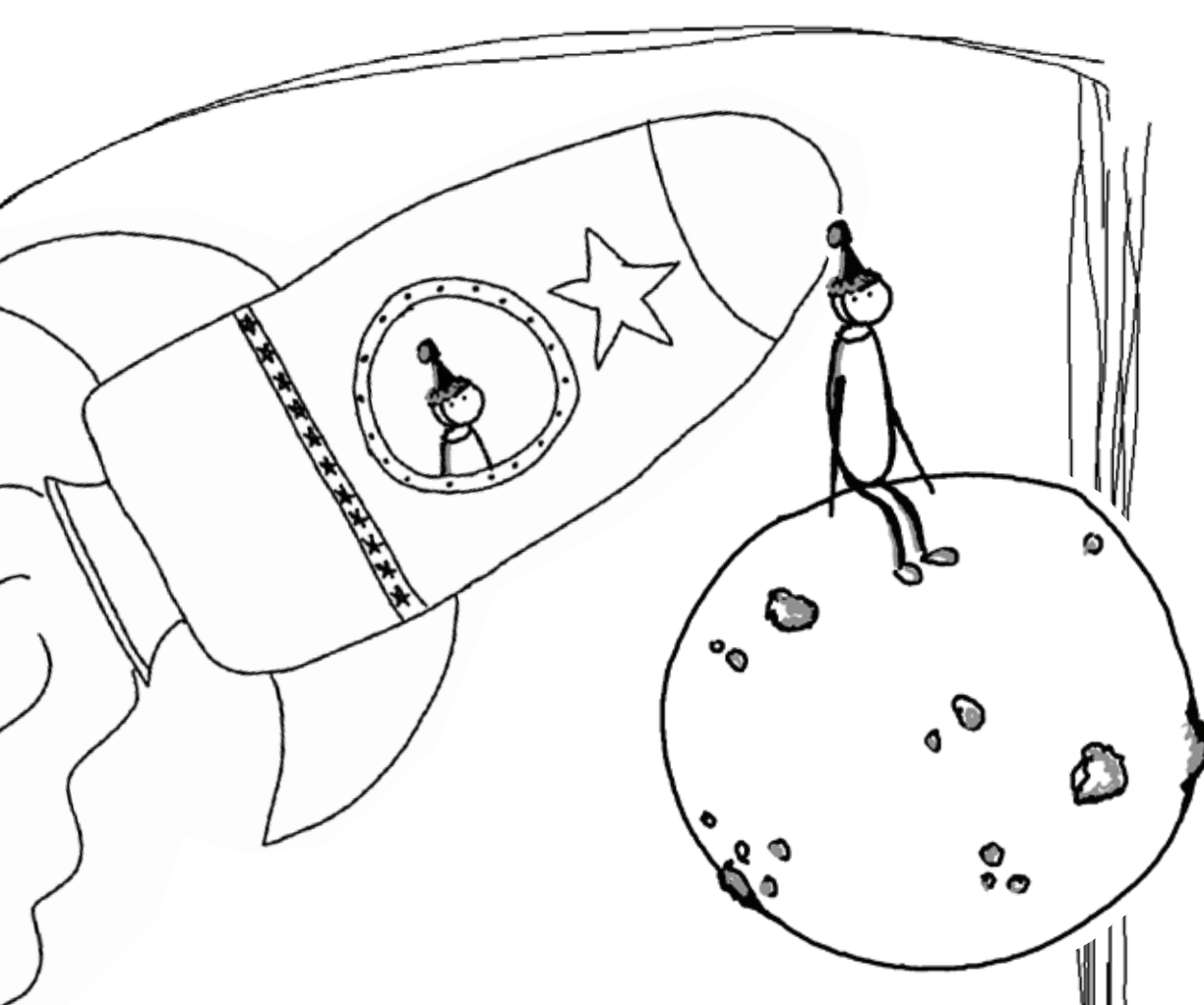
Sola begynte å forsvinne i horisonten og månen dukket opp. Frits så opp på det vakre og magiske himmellegemet. Han skulle gjerne ha bodd på månen. Der er det helt stille, fritt for alle bekymringer og fremmede folk. Når det blir litt for mye for Frits, pleier han å ta en tur til månen. Der er det ingen. Frits kan være i fred. Vorset begynte å bevege seg videre til neste destinasjon. Mens klyngen av fulle og blide studenter dro av gårde, smøg Frits seg stille ut av mengden og gikk med kjappe skritt mot Pentagon 1.

Den lille hybelen med slitne vegger og mugg i dusjen, skulle bli hans hjem det neste året. Tanken var urovekkende og stor.

Tanken ble enda større da han innså at en bachelor faktisk er hele tre år. “Hvordan skal jeg få meg venner, når jeg ikke engang klarer å snakke med noen?” tenkte han i panikk. Frits hadde heldigvis fått hybel i øverste etasje, så han satte seg på balkongen, kikket mot månen og følte seg trygg.

Det neste halve året, frem mot jul, føltet som en uendelighet. Frits møtte på mange nye utfordringer – han måtte finne ut hvordan stipendet skulle holde til både husleie, mat og et dusin pensumbøker. Han måtte lære å lage mat, vaske klær og huske å ta sin tur av vaskeuka. Frits var mye ensom, men de nye daglige gjøremålene holdt han opptatt. Månen tok mye plass i hodet hans, og han tok flere ukentlige besøk for å få litt fred og pusterom.

Tanken om å reise til månen ble likevel ensomt for Frits – for en tanke eksisterer bare inni hodet på en selv. Frits trengte noen å være sammen med. Noen å sitte med, under de lange forelesningene om svada og visvas. Han lengtet etter en kamerat å spise lunsj med. Men han var redd. Redd for at det nå var for sent. Alle andre hadde jo fått seg vennegjenger allerede i augustblokka. Hvor skulle han finne noen som ikke

allerede hadde nok venner, nå som vi var i slutten av november? Det var nok for sent, så han la tanken fra seg og fortsatte å øve til eksamen i ex.phil.

Juleferien var over, og skuffelsen av å komme tilbake til den mugne hybelen var like stor som en C i Examen philosophicum. Mens han gjorde storhandelen med mamma Gunn, la han merke til en avishylle rett ved utgangen til Ås kvartal. Han tok opp en av de tre eksemplarene som lå igjen, og kikket inni. Frits ble umiddelbart fan av den innholdsrike avisen. "Her kan jeg følge med på hva som skjer i Ås! Og se, de søker etter nye fotografer", utbrøt Frits til mamma Gunn. Hun smilte lettet. Frits bestemte seg for å søke. Kanskje dette var hans inngangsbillett til Ås-bobla.

Frits møter nervøst opp til intervju. Aldri har han vært så redd før. "Enn om de ikke liker meg", tenker han for seg selv, før døren slår opp og intervjuet er i gang. De vennlige ansiktene som møtte han gjorde han trygg, og månetankene forble ute. Han fikk jobben og nye bekjentskap i samme slengen. Den gode mestringsfølelsen satte nytt mot i Frits. "Kanskje jeg kan holde ut hvert fall to år på studiet", undret han.

Vårsemesteret gikk i rasende tempo. Det nye vervet ga mange muligheter og flere vennskap. Frits tok fortsatt flere reiser til månen, men reisene var sjeldnere enn før. Men det kommende semesteret fikk Frits enda flere utfordringer å bryne seg på. Han måtte jobbe med vilt fremmede i et gruppeprosjekt. Han gruet seg, og syntes spesielt det var vanskelig å finne folk å være på gruppe med. *Alle kjente jo hverandre fra før.* Men gruppe ble det, og det viste seg at dette òg førte til nye vennskap.

Da Frits en rolig vårdag i mai pakker ned stekepanne, underbukser og et drøss av erfaringer som han har samlet opp gjennom tre år på Ås, er han både spent og klar for det som måtte vente han etter sommeren. Det siste året har Frits nesten ikke vært på månen, og heller ikke tenkt så mye på å dra dit. Ås-bobla hadde blitt en ny tryggheten, og han kommer til å savne denne perioden i livet. Likevel er han lettet og til Frits med hvordan studenttilværelsen ble. Da mamma Gunn kommer for å hjelpe med flytteeskene, titter han forsiktig opp på månen. Han smiler, og månen smiler tilbake.

Aurora My Evjen Pettersen
Skribent og illustratør

SLITENELITEN: FRA SAMFUNNET TIL ROSKILDE

Sliteneliten satte opp konsert sammen for første gang i et kollektiv på Slørstad rett nord for Campus i 2019. En skikkelig stuekonsert. Videre fulgte flere konserter i lokalområdet, i både Halvors og Festsalen på Samfunnet, og kaféen på Ås stasjon. I tillegg til mye annet utenfor Ås sine landegrenser, vel og merke. Til sommeren krysser nå Sliteneliten faktiske landegrenser, for å spille på Nordens største musikkfestival: Roskilde!

Politikk og visepunk

Sliteneliten er et band med seks engasjerte kvinner som har funnet sitt politiske talerør gjennom egen vri på god gammaldags visepunk. Bandet består av Synneva Gjelland på vokal (samt piano, gitar og diverse), Ylva Gulpinar på gitar, Inga Haugdahl på fele, Maria Refsland på bass, Thea Marie Kvam på trommer og Silje Strøm på tverrfløyte. Fem av bandets seks medlemmer har alle hatt sin fartstid i Ås, og sistnevnte Thea og Silje studerer for øyeblikket ved NMBU. Derfor inviterte Tuntréet de to nåværende Ås-studentene til kontoret vårt for å høre mer om bandets reise gjennom årene.

Ås-verdenen

Silje studerer økologi og naturforvaltning på bachelornivå, mens Thea tar master i naturforvaltning. “Det er jo egentlig litt

morsomt med Ås, fordi alle [i bandet], bortsett fra ei, har gått på Ås på et eller anna tidspunkt!” forteller Thea. Da Sliteneliten ble starta i 2019, studerte nemlig Synneva, Inga og Silje i Ås, mens Maria nettopp var uteksaminert og utflytta. For Theas del ble hun invitert inn i Ås-verdenen gjennom bandet, og har nå i senere tid valgt å starte masterløpet sitt her.

Under Siljes første omgang som Ås-student i perioden 2017–2019 bodde hun i kollektiv med Maria. Silje hadde tidligere spilt tverrfløyte, og valgte å gjenoppta fløyta i Flatlusa Spelemannslag, mens Maria hadde en drøm om å starte band, “så da ble det en del musikk i heimen”, forteller Silje. Bandets andre Ås-beboere drev også ubevisst mot samme mål. Inga spilte på den tiden fele i et annet folkrockband i Ås, mens Synneva var engasjert i UKEREvyen

som skuespiller i 2018 og revysjef i 2020. I tillegg har de fleste i bandet på et eller annet tidspunkt i de ulike studieløpa vært innom Ås Feministiske Studenter. Ås ga dermed god grobunn for både det musikalske og politiske.

“Hei, jeg vil starte band”

Det var Maria som først tok initiativ til å starte bandet. Konseptet var nokså konkret fra start: et politisk prosjekt kun av damer. Derfor la Maria alle sine kvinnelige bekjente som hadde noe form for musikalsk interesse inn i en gruppe på Facebook og spurte om noen ville være med. Da var det de seks medlemmene som stilte opp og bandet ble stiftet, enkelt og greit, og Thea forteller at det derfor var veldig tilfeldig at det ble akkurat dem. “Det var ikke alle som kjente hverandre fra før, men vi har jo blitt gode venner gjennom dette prosjektet!”

Foto: Samfunnet i Ås

Foto: Samfunnet i Ås

Foto: Privat

F.v. Silje og Thea

legger Silje til. Bare to måneder etter bandet hadde vært samla for første gang, sto deres første konsert for tur – en stuekonsert i et kollektiv på Slørstad i Ås. “Vi var veldig ivrige”, ler begge to.

Prosjektet Sliteneliten

Silje forklarer at Sliteneliten er like mye et politisk prosjekt som et musikalsk, noe som tydelig kommer frem i bandets velskrevne sangtekster. Nå har bandet rukket å gi ut hele to album, ‘Sliteneliten’ (2021) og ‘Me kan’kje sei nei te da som e betre’ (2023). Sliteneliten har tatt et stabilt antikapitalistisk standpunkt, og spiller opp til debatter om alt fra bondeopprør, rovdrift av norsk natur, sekstimers arbeidsdag til det å være skeiv. Samtidig farges budskapet av

rocka og melodiose bidrag av både fele, tverrfløyte og andre lekne instrumenter fra folkemusikken.

Going international og veien videre

Det var etter en opptreden på by:Larm i Oslo i fjor høst at den storslåtte forespørselen tikket inn i innboksen: om de ville være med å spille på Roskilde. “Eg trur liksom ikke heilt at det har gått opp for meg, ikke før vi er der”, sier Thea. “Det er ganske uvirkelig”, fortsetter Silje. Dette blir bandets første konsert i Danmark, så de er spente på om tekstenes budskap når helt frem til danskene, men de gleder seg til å spille for et helt nytt publikum. Roskilde omtales ofte som Nordens største musikkfestival, og her skal Sliteneliten opptre 30. juni – den første

dagen av festivalens tre oppvarmingsdager. Bandet skal altså være med å åpne hele den ukelange festivalen.

I tillegg skal Sliteneliten også spille andre konserter i sommer, som på Spires 20-årsjubileum i Oslo og folkefestivalen Urkult i Sverige. Thea og Silje avslutter med at bandets planer videre alltid er å få produsert mer musikk. Det er stadig nye saker de gjerne skulle sagt noe om, men det er ikke bare-bare å drive samfunnsaktuell musikkproduksjon.

Tuva Hebnes
Journalist

Aud-Max-Mix Vol. 2

Ny plate på veg

Henrik Bakken
Journalist

Thale Jensen Hevrøy
Fotograf

Alle de musikalske foreningene på Ås har nå gått sammen for å gjenskape et litt ukjent klenodium fra forrige årtusen: en ny versjon av plata 'Aud-Max-Mix' fra 1980. Gamle foreninger har falt fra, nye har kommet til og noen har selvsagt bestått. Tuntréet var heldige nok til å få et innblikk i prosjektet og tok en prat med noen av de mange drivkreftene bak dette prosjektet: Nemina Garshol Øvly, Kaja Botnen og Benjamin Faulkner.

Når alle de musikalske foreningene på Ås samles for å spille inn en ny plate, nøyer de seg ikke bare med en utgivelse på Spotify. De går hele veien og trykker den opp i det gode, gamle formatet: LP. Et format som har fått 'ny vår' de siste ti årene. Formatet står også i stil med de musikalske stilartene de ulike foreningene representerer.

Den opprinnelige plata bestod av seks foreninger: Åsblæst'n, Flatlusa, Studentstorbandet, Lærken og de to nå oppløste foreningene, Åsgårdsreia og Koridor. I løpet av de siste 44 årene, har flere musikalske foreninger kommet til

enn de som har falt fra. I tillegg til de fire førstnevnte, er nå også NGA, Tonus Uteri, Bjældeklang, Pikekoret IVAR, Over Rævne, Corpus Luteum og Rockeklubben en del av plata.

Under en lagerrydding på Samfunnet i 2022 kom Nemina Garshol Øvly fra Åsblæst'n over denne litt ukjente LP-en. Omtrent på samme tid dukket LP-en opp flere steder, og vekket interesse blant mange for denne noe glemte skatten. De arbeider for øyeblikket også med å få ut den gamle plata på Spotify. Nemina forteller at det var spennende å høre sin egen forening,

Åsblæst'n anno 1980, og ikke minst de foreningene som ikke lenger eksisterer. Plata fungerer dermed som en slags tidskapsel for ting som har forsvunnet med tiden.

Nemina, Kaja og Benjamin forteller at de har med noen fra omtrent hver forening i komitéen for prosjektet, for å sikre at alle er best mulig representert på plata. Økonomiansvaret ligger hos Åsmund Godal Tunheim, og til nå har foreningene selv stått for finansieringen. Før det på mandag 22. april ble kjent at prosjektet tildeles 50 000 kroner. Da idéen om prosjektet først dukket opp, var Nemina usikker på om det

var mulig for ikke-profesjonelle musikere å trykke LP-plater, men “det var overraskende greit.” Kaja forteller at noe av initiativet til plata også kom fra ønsket om å fremme en frivillighets- og dugnadsånd som ikke var drevet av Studentsamfunnet.

Når Tuntréet møter Nemina i aksjon i Aud.Max., er hun opptatt av å få frem at de medvirkende har vært kjempesfinne. For innspillingen har de hatt med seg to proffe lydfolk fra Kapsel Studio, og både gamle og nye lydkomitefolk fra Samfunnet. Tuntréet fikk anledning til å se alle ledd i aksjon: rigging av mikrofoner og nøye terping for å sikre at alle elementer kom til sin rett, fra kor og blåserekker til strykere og strenger, både akustiske og elektriske, samt perkusjon.

Helgas siste punkt var innspilling av fellesnummeret ‘Aud.Max. Grand Prix’, komponert av Benjamin Faulkner. Dette er en stentormedley basert på kjente sanger som synges i Bodegaen. Benjamin har vært opptatt av at verket ikke skal være en enmannsvisjon, men heller representere mangfoldet av stemmer, slik at alle involverte foreninger kan føle eierskap til plata. Et nytt element som har kommet til, er rock. Siden Rockeklubben ikke eksisterte i 1980, bidrar dette elementet til å skille dagens studentmusikk fra lydbildet anno 1980.

Innspillingen kom i gang, og typiske Ås-toner strømmet gjennom Aud.Max. med felespill, storband og rock i skjønn forening. Det er kanskje ikke den mest naturlige kombinasjonen man ville forestilt seg, men som et slags tverrsnitt av det musikalske livet på Ås – føles det helt riktig å ha en bred representasjon i lydbildet. Planen er foreløpig å trykke opp 500

eksemplarer i en ‘gatefold’ med to plater, men pris og kvantum avhenger fortsatt litt av videre finansiering. Plata skal uansett bli å få kjøpt under UKA. Lærke og Ansvarlig Redaktør i Tuntréet Martin Hansebråten deltok på innspillingen, og hadde med seg noen velvalgte ord for anledningen: “Aud-Max-Mix’ er som sanden i Sahara; helt nødvendig for at Sahara skal være en ørken, og ‘Aud-Max-Mix’ er dermed nødvendig for at Ås skal være en Studentby.”

Sannsynligvis vil noen av de deltagende foreningene falle fra i løpet av de neste 44 årene. Da vil ‘Aud-Max-Mix Vol. 2’ gi et fint bilde av en bestemt tidsepoke her på Ås – en tidskapsel. Og hvem vet, kanskje får vi i 2068 en ‘Aud-Max-Mix Vol. 3’ på kassett?

REISEBREV FRA LEIKFEST

Da foreningen min Åsblæst'n ble invitert på Leikfest og 100-årsjubileet til Leikarringen Frøy, svarte jeg ja med en gang. Som student på det som tidligere var selve landbrukshøgskolen, tenke jeg at dette var et arrangement jeg bare måtte få med meg. Selv om folkemusikk ikke er helt min greie, og jeg har to venstre føtter, dro jeg på meg de nye bunadsskoene mine og var klar for å oppleve den legendariske Leikfesten.

På vei inn til Aud.Max. ble vi møtt av Flatlusa som spilte i Foajéen. Hele foajéen var fylt av mennesker med flotte bunader, som allerede hadde startet å svinge seg til de lystige tonene. Med ett følte jeg meg en smule sluskete i busserullen min, som luktet svakt av cider fra Tradrevyen dagen før (som forresten var super bra!!). Overalt hvor jeg så, var det flotte bunader og drakter. Noen hadde også på seg flotte festdrakter og egne

drakter som passet perfekt for anledningen! Det var som å gå inn i et selskap fra en gammel eventyrbok.

Åsmund Godal Tunheim startet showet med litt praktisk informasjon. Det var dessverre litt tekniske problemer og mikrofonen fungerte ikke. Det stoppet ikke Åsmund fra å rope ut i salen, og jeg hørte han godt bakerst i Aud.Max. Åsmund

fortalte om hvordan Leikarringen Frøy bare besto av noen få i 2019 og at under korona var det teknisk sett ingen. Det så mørkt ut for den gamle foreningen helt til en liten gjeng klarte å få liv i foreningen igjen etter korona. Med nysydde vester og skjørt møtte de opp på Graskurs og fikk samla en god gjeng. Nå i 2024 er de en viktig del av studentmiljøet igjen, og de kan feire 100 år med dans på Ås!

Det ble servert rømmegrøt med spekemat og saft av Budeieforeningen. Jeg var nedi mitt fjerde glass med saft da vi fikk beskjed om at det ikke var nok saft til alle, ikke en gang nok til ett glass til per person. Det var en litt kjip beskjed å få med magen full av saft, men dette ble løst med gratis brus i stedet, noe jeg ikke kan klage på!

Deretter ble det åpnet opp for taler. Først ut var Ida Beate Løken. Hun takket studentene som har jobbet med planleggingen av dette store arrangementet. Spesielt ble Åsmund og Eva Szemes takket for deres harde arbeid. Salen sa seg enig i dette med rungende applaus. Deretter var det flere taler av gamle medlemmer og andre foreninger.

Når talene var ferdige og magene fylt av grøt og spekemat (og for min del; saft) ble bordene ryddet bort og gulvet ble gjort klart for dansing. I utgangspunktet hadde jeg bestemt meg for å kun observere dansingen og ikke delta, da jeg (beklager ordbruken) suger til å danse. Men da jeg så de 430 deltakerne stille seg opp for en runde polonese var det vanskelig å stå imot. En fra Budeieforeningen spurte så pent om jeg ville danse med henne, og hvem kan motstå en budeie? Polonesen gikk overraskende bra da det innebar å gå til musikken mens man holdt hverandre i hendene. Dette klarte til og med jeg. Etter vi hadde gått en stund gikk det over til mer komplisert dans. Heldigvis var det en på scenen som fortalte og viste oss hvordan vi skulle danse. Så jeg klarte sånn omtrent å henge med.

Vi fikk æren av å være med på Pentagon-Shottis, deres helt egenkomponerte slått og dans. Denne hadde sin første ekte Leikfestfremførelse den kvelden. Det var en artig dans som innebar at man alltid hadde en shot i ene hånda (denne gangen kun imaginert dessverre), mens man dansen og svinget seg rundt partneren sin. Jeg mistenker at om jeg hadde hatt et ekte shotglass med drikke i, ville det nok ikke vært så mye igjen å shotte for meg etter dansen, slik jeg dultet borti mine meddansere.

Etter Pentagon-Shottisen tok jeg meg en pause. Men jeg storkoste meg med å se på dansingen! Det var imponerende å se så mange danse sammen. Bunadene svinget rundt, og et øyeblikk var det faktisk en som danset så voldsomt at bunadskniven hoppet ut av slira!

Det er ikke til å legge skjul på at det var høy faktor av grått hår. Men det stoppet ikke dem fra å danse. Og de kunne danse for å si det mildt! De gamle deltakerne danset i flere timer, og da dørene åpnet til resten av huset senere på kvelden danset de videre i Klubben, Møterommet og Halvors. Favorittrommet mitt var Halvors. Der spilte en folkemusikk-DJ remikser av tradisjonelle viser og det var imponerende å se bunadene svinge rundt i diskolyse.

Da jeg til slutt måtte kaste inn håndkleet klokken halv ett, var det enda stappfullt i de fleste danserommene. Gamle studenter, nåværende studenter, dansere fra fjern og nær, danset rundt på Studentsamfunnet til de sene nattetimene. Med ømme ben og hodet fullt av felespill, dro jeg hjem i godt humør. Det var en kveld jeg sent vil glemme!

Julie Anine Strømme
Skribent

EIN KNAKANES REVY MED HÆLAN I TAKET

Irene Karlsen & Co.
Journalist

Ein tidlegare revysjef frå Bergen, ein tidlegare kostymesjef frå Oslo, og ein revyentusiast frå Trøndelag satt seg godt til rette. Saman satt dei med eit triveleg lag på fyrste rad for å sjå kva det er Tradenigheten gjer på. Rett frå start måtte me bøye oss i støvet til Aud. Max. Ja, for dei klarte nemleg å fylle heile scena! Sjølv om salen var langt ifrå fullsett, baud dei opp til dans og show utan annan like.

Revyeiniga, tre revysjeler som brenner for revy, konkluderte kjapt med at Tradenigheten hadde ein fantastisk gjennomføring gjennom heile showet. Dette er svært ulikt fleire tå dei andre Ås-relaterte revyane vist i Aud.Max. Mykje kjem nok av entusiastiske sjeler og hardt arbeid, men noko kom nok frå reint talent og iver. Ein helt eiga kostyme og rekvisittavdeling, samt meisterleg arbeid frå scenearbeidarar, og ikkje minst lyd og lys, bidrog til ein heidundranes revy. Han bar preg av å vere sær sars forseggjort.

Kva dei meina med “Hælan i taket” kan ein tydeleg sjå, med høgt nivå på folkedans og musikk, men om revyen eigentleg hadde nokre retteleg tema kan ein diskutera. Med sketsjar plassert i hytt og pine, framsto det ikkje eit tydeleg tema eller gjengangar, sett bort ifrå formidabel song og dans. Når sant skal seiast så klarte dei, ulikt sær mange på Ås, å holde seg for god for den klassiske “mangelen på raud tråd” sketsjen. Ein siger denne forfattaren ikkje kan understreka nok.

Det var òg nokre sketsjar som ikkje heilt landa hos publikum. Revysjefen frå Bergen seiast ved min side: “Kva har eit tri-hovuda troll å gjera med ein mikro(bolig)?”, eit utsegn eg kan stille meg bak. Årsaka til at sketsjane ikkje traff var mogelegvis litt for mange kokkar på det tradisjonelle kjøkkenet. Når ein snakkar om kjøkken, eit poeng eg trur Tradenigheten hadde satt pris på at fleire var klar over, er deira ynskje etter fleire gitar. Det er nemleg eit kraftig overtal av jenter, så om du som lesar dette har ein dansesjel i ditt hjarte, då burde du søkje!

Nokre slagerar for revyentusiastene frå Trøndelag var vakkert framförd slampoetri med moderne dans i bakgrunnen, ein slapstick-sketsj som seiast “nei til assistert ‘sel-mord’”, ein rap for å henta inn nokre gitar, og Hallingovergrep ein tradisjonell tvist på ein dagsrelevant tematikk. Tradenigheten vågar å leggja fleire sketsjar på grensa, og med utslitne dansesålar balansera dei utan problem.

Kostymesjefen frå Oslo formidla igjen og igjen at bandet verkeleg var nokre for seg sjølv. Ja, ho ynskja seg endå meir av dei til og med. Det var ho ikkje aleine om, for då siste strofe var syngje, satt me igjen med eit ynskje om meir. Meir av bandet, meir av revyen. “Meire! Meire!” ropa publikum, og Tradenigheten responderte med musikk og dans av retteleg format. Ein knakande god revy, med god stemning, og fantastisk dans og musikk!

KABARET OG GREIER

Martin Hansebråten
Journalist

NGA har laget Kabaret, og igjen satt anmelderen uten avsatt plass litt bak til høyre i salen og anmeldte. Anmelderen trosset hodepine og reiste på det relativt filmatiske showet.

Noe Ganske Gammelt starta showet, med sang og greier. De var ganske dyktige. En helt tilfeldig NGAer som Tuntréet kom i kontakt med kommenterte; "Dette blir den beste Kabareten dette semesteret." Kloke ord.

Musikken var noe av det beste jeg har hørt på lenge. Det er hardt å innrømme, men NGA kan synge. Alle sangene var godt sunget, selv om et par gamle lærker i salen sa at de gamle sangerene var mye bedre til å synge. Jeg likte spesielt godt en ballade fra en Curt Rice-fan. En annen sang om kålroten (dette er ikke en vits, de hadde faktisk en sang dedikert til kålrot), og en

om feiltolkning av nasj-ister og seks-ister er og verdt å trekke frem. Begge minna meg om Sovjetunionen, noe jeg anser som bra i en Kabaret.

MDG baserte seg i stor grad på referansehumer. Både Fanthomas, Indiana Jones, Ås kommunes venner, og Adolf var harselert med. Det var og mye intern humor om vaskebakker, modulasjon og hatet (eller kjærligheten?) til Lærken. Dette tror jeg showet tapte på. Internvitsene ble litt for interne, og vitser om at Hitler ikke kom inn på kunstsolen er litt oppbrukt.

Humoren bar også preg av å være litt amerikansk; direkteoversatte uttrykk preget Kabareten. Både burritoer, scientologi og meksikanske koner var nevnt, som jeg føler er litt utenfor tidsånden på denne siden av Atlanteren.

Men det var noen betydelige oppsider blant humoren også. En sketsj om å høre på radio, som endte i en heit opplesing av erotika, var veldig morsom. Jeg dro på smilebåndet. Jeg lo. Ikke verst. En sketsj med påfølgende sang om han derre FRP-ern som ikke får seg et knull, var og meget bra (det er for så vidt også referansehumer; jeg bare syns det var morsomt).

Skuespillerne var dessuten helt eksepsjonelle. Miljøpartiet klarte virkelig å bruke Aud.Max. til sin fordel. De brukte den ekstra plassen, og de hadde åpenbart vært nøye med artikulasjon, så det var faktisk mulig å høre hva de sa for noe på scena. De fant også den røde tråden på et tidspunkt, og det er jo alltid bra.

Alt i alt var dette en veldig god Kabaret, selv om den ikke klarte å overbevise meg om at blå og grønn er en god fargekombinasjon. Altså var den noe ganske annet.

THE PENTHOUSE

Favoritt fellesaktivitet: Gjennomluftet kollektivet

Funfact: Vi trives veldig godt i Pentagon 1! Ei har bodd her i tre år og ei anna i to år

Levestandard: 9/10

Innsats: 6/10

Konsept: 4/10

Pinterest factor: 6/10

Ås factor: 3/10

= 28 poeng

Av alle de ulike kollektivene vi har besøkt med 'penthouse' i navnet, så tørr vi påstå at Børsen tar kaka! Det er også tydelig at dette er et av kollektivene i Pentagon 1 med litt mindre gjennomtrekk av folk, ettersom flere av beboerne har bodd lenger enn de fleste velger å gjøre i ABC. Likevel forteller beboerne at de er glade i fysisk gjennomtrekk, da de ofte tar initiativ til felles gjennomlufting for å få ut litt av Pentagon 1-lukta.

KRÅKEREIRET

Favoritt fellesaktivitet: Lage mat sammen
Funfact: Det finnes en Facebook-side om kollektivet vårt

Levestandard: 7/10

Innsats: 2/10

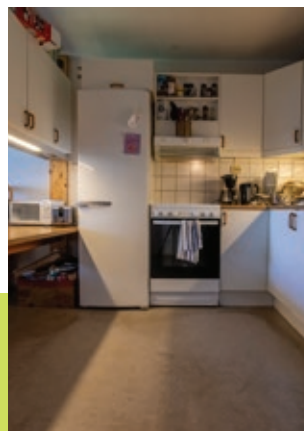
Konsept: 2/10

Pinterest factor: 4/10

Ås factor: 5/10

= 20 poeng

Dette Hemsens-kollektivet sin store fordel er det malte pianoet som møter oss i gangen. Prydet med noe som på avstand ser ut som rosemaling, men ved nærmere inspeksjon viser seg å være sædceller som kjemper seg frem til et egg for befruktning. Spenstig! Resten av kollektivet er svært rent og ryddig, nesten som rett ut av en SiÅs-annonse.

William Fredrik Bakke Dahl
Fotograf

Tuva Hebnes
Journalist

TT-TV Cribs gir deg et eksklusivt innblikk i de (u)glamorøse hjemmene til studentene. I femte og siste (!) episode av TT-TV Cribs tar vi turen til oldtidens kollektiv i Pentagon 1. Fire påmeldte kollektiv har blitt valgt ut til eksklusiv fotografering og spalteplass i Tuntréet for å være med i kåringen av beste kollektiv av egen sort. Vinnerkollektivet stikker av med premie til en verdi av 1000 kr i samarbeid med SiÅs!

NINJAKOLLEKTIVET

Favoritt fellesaktivitet: Å tilfeldig møtes i fellesarealet

Funfact: Skjeggkre har faktisk eksistert på jorden i 400 millioner år

Levestandard: 3/10

Innsats: 1/10

Konsept: 2/10

Pinterest factor: 2/10

Ås factor: 5/10

= 13 poeng

Arken sine rosamalte dører bidrar med nødvendig varme og sjarm i dette kollektivet. Vi føler vi har kommet inn i en veldig representativ Pentagon 1-bolig, hvor vi må rydde litt i gangen for fotografering slik at kollektivet er presentabelt nok. I tillegg forteller de mange skjeggkrefellene i vinduskarmen mer enn tusen ord.

JUNGELN

Favoritt fellesaktivitet: Nikke kleint til hverandre i gangen

Funfact: Her gror det basilikum, mynte, salat og blomster!

Levestandard: 5/10

Innsats: 6/10

Konsept: 7/10

Pinterest factor: 5/10

Ås factor: 4/10

= 27 poeng

I Jungelen får vi servert som forventet! I gangen blir vi møtt av en hylle full av spennende vekster, mens palmen på stuehjørnet gir liv i den ellers nokså mørke Casino-stua. De knallrøde stuestolene er faktisk en del av SiÅs sitt gamle møblement og tar seg overraskende godt ut i akkurat denne stua som kontrast mot de grønne vekstene.

... Så da vil vi gratulere The Penthouse med seieren i Pentagon 1! Kanskje går denne episoden inn i historiebøkene når SiÅs snart skal rive Pentagon 1 ned til sin betongstruktur? Tiden vil vise. Og med det vil vi takke alle kollektiv som har bidratt i TT-TV Cribs for denne gang! Kanskje blir det flere muligheter i fremtiden?

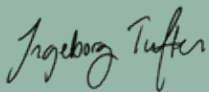
KONTORFLØYA

Hei og hopp! Da har vi snart kommet til semesteret endestopp, og vi på samfunnet kan se tilbake på et flott semester og gleder oss masse til hausten!!!!

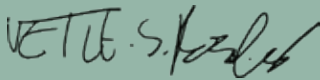
UKEorganisasjonen jobbar godt med planlegginga mot UKA i Ås i haust. Programmet er (nesten) satt og dei første artistane blir sluppet 13.mai(!!) med early-bird slipp 20.mai! Vi har også sluppet ei ny UKElåt, skrevet og produsert av dyktige Ås-studentar. Det kjem til å rulle og gå med planlegginga gjennom sommarferien, før det brakkar laust i fadderuka med rekrutteringsperiode. Det er berre å følgje med i kanalane våre om du ønskjer å vere med på moroa og arrangere tidenes studentfestival!!!

Nå går det mot sommer og NU har holdt sitt siste arrangement dette semesteret. Gjennom sommeren arbeides det med nye arrangement og ikke minst Karrieredag høst 2024. Vi ses allerede på grillfesten i fadderuka, der NU sammen med resten av styrene på studentsamfunnet står bak grillene.

Vi i kontorfløya ønsker alle lykke til med eksamenslesning, innspurten i gradsoppgaver og en god sommer når den tid kommer. Så gleder vi oss alle til å se mange av dere igjen til høsten og fadderuka.

Ingeborg Tuften
UKEsjef for UKA i Ås 2024

Vetle S. Rosseland
Leder av Næringslivsutvalget ved NMBU

Maja Raz Karterud
Leder av Samfunnet i Ås

STUDENT-TING

Hei, verdens beste NMBU-studenter

Vårsemesteret går mot sin slutt, og Vi håper at alle NMBU-studenter kan se tilbake på et skoleår fylt med glede, mestring og gode minner, og er 100% sikre på at dere har gode ting i vente etter lange dager med eksamener og Masterinnleveringer.

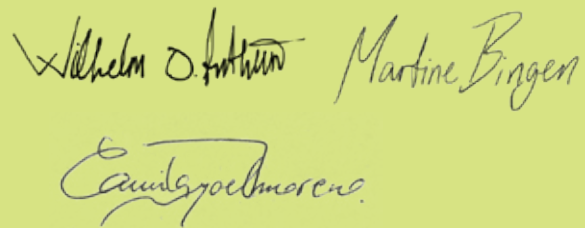
Vi begynner å se tilbake på året som har vært; det er ganske unikt å få æren av å tilbringe et helt år som studentrepresentanter på fulltid. Året har gått så altfor fort forbi, men brakt oss så utrolig mye – uvurderlige utfordringer, lærdommer og bekjenskaper, samt utallige muligheter for utvikling. Viktigst av alt – vi håper at vi i løpet av året også har brakt dere noe, og at dere føler at vi har representert dere godt.

Selv om det føles trist og vemodig å tenke på at vi nærmer oss slutten på AU-kapittelet vårt, kan vi heldigvis trøste oss med at nye eventyr står for tur den dag vi forlater U118; Martine skal videre ut i verden, Camila skal fullføre bacheloren sin og Wilhelm skal bruke sitt siste år ved NMBU på maseroppgaven sin.

Ønsker du å vite mer om prosjektene vi har jobbet med gjennom året som har vært, anbefaler vi å ta en titt på årsrapporten vår, som du finner på nettsiden vår. Ellers: nyt vår, ringfest, årets første eller femte bad, 17. mai, Pride og sommerferie. Vi takker for tilliten vi ble gitt gjennom året som gikk – håper vi sto til forventningene

Wilhelm Olav Anthun, Martine Bingen og Camila Noel Moreno

Studenttingets Arbeidsutval 23/24

PRESTEPRAT

«Når jeg ser min hjembygd blir jeg glad, det er noe, jeg vet ikke hva?
Noe ved de grønne engene, som tar tak i hjertestrengene!»

Slik begynner kommunesangen hjemme i Spydeberg, hvor jeg kommer fra. Vi synger den hver 17. mai, når barnetoget har nådd sitt endepunkt ved en minnesbauta. I refrenget synger vi videre:

«Jeg lærte min vise av skogen, og den sang som en klang uten ord.
Og tonen sang også i plogen og i akslen og meislen i kor.
I bjerkene nynet sakte en stemme:
Det er her, det er her jeg er hjemme!»

Ok, så er det kanskje litt sukkersøtt og overidyllisk, og jeg skal ærlig si at jeg ikke alltid har tenkt like rosenrødt om plassen jeg kommer fra. Men jeg synes den sier noe vakkert både om naturen vår, og om å søke tilbake til røttene våre – enten du tenker at det er din hjemplass, stedet der slekta di kommer fra, stedet du har bodd lengst, eller rett og slett ute i Guds frie natur.

Når Jesus skulle forklare hvordan det er å komme til Gud, brukte han også hjemme som eksempel. Det er som å komme hjem til en kjærlig forelder, som tar imot deg med åpne armer og overstrømmende kjærlighet, sa Jesus. Et sted der det er rom for deg, med alt du er og alt du bærer på, og der du kan få hvile og omsorg og støtte.

«Vinger og røtter» står det på latin på ankelen min. For meg er det en slags påminnelse om at dersom jeg vet hvor jeg hører hjemme, kan jeg også trygt spre vingene og fly dit vinden fører meg. For jeg vet hvor jeg har basen min, jeg vet hvor jeg kan vende tilbake og hvile trygt.

Det er forskjellig hvor vi føler oss hjemme. Det kan være gamle og nye steder og relasjoner. Det kan være i sofaen i barndomshjemmet, det kan være i armkroken til en kjæreste, det kan være på samling med foreningen din eller på Samfunnet, det kan være ved å gå i kirken eller på lagsmøte, det kan være du må på reise til slektsstedet ditt, eller det kan være å gå en tur i skogen. Eller noe helt, helt annet.

Når jeg kjenner meg rotløs i verden ellers, kan jeg finne litt trøst i at jeg hører hjemme hos Gud. Om jeg ikke føler meg hjemme noen annen plass, vet jeg at jeg har en plass i Guds hjerte. Det har du også. Den er akkurat så stor som du ønsker, og det er rom for den du er. Hvor vi enn er i verden, kan vi «mellomlande» og slå rot i denne basen. Den er alltid nær, alltid åpen, alltid klar.

Jeg håper du vil ta deg tid til en liten pause iblant der du føler deg hjemme, der du blir sett og ivaretatt, og kjenner at du kan senke skuldrene puste fritt. Og jeg håper at det også vil føles litt sånn når du kommer til en prat hos studentpresten også. Du er hjertelig velkommen!

Jane Christin er vikarierende studentprest ved NMBU. Studentpresten har kontor i kjelleren til venstre i Urbygningen. Studentpresten er tilgjengelig hvis du skulle trenge noen å snakke, diskutere eller rådføre deg med.

Avtaler gjøres med Jane: jane.christin.siewartz.dahl@nmbu.no, 454 99 004

Marthe Watz
Illustratør

SPILLSIDENE

Tilde Milia Skåtun
Spillsideansvarlig

SKLI	UVEL	IKKE INN KVALM FUGL		STUND	KON- KURRANSE	FRISYRE	VOKA- LEN NABO- ER	SKOGKONGE		KORT	FRUKT
				KNE	DIKT		BESTIKK			BAG	Å REKKE FINGER
SINNE ..COWBOYS					KNIV- KANT MASSE TID			PLAGG			
KULE				HJORT		SVELG			NÅ		
				ØKTE		UMULIG Å TOLKE			SVIM- MEL		
			SOBER				ERT			HAR BÅTEN	
			TO LIKE							KORT	
OPPSTO		KOM- MUNE					MATET				NEDER- LAND
MIS- FØRNOYD UTTRYKK		POPULER PÅ NETT		STRØM			FLAM- MEN				KLOSS- ER
	IKKE TØRR			MÅLES				FOR- HANDL			
	FUGL			LUKT				TABLETT			SORG- TEGN
LANDEVEI		/									AFR- LAND
				BRUKT (ENG.)			TALL		I TIL- LEGG		
			1				SPORTS- UTSTYR		TROLL ENG.		
TIDSALDER GNAGER						TOLK		IKONER			
NK. (UTTR)						GNIK- KÉT		TERGE			
DANS				TYNN					GIRPO- SISJON		FASE
				TREN- ING					SPARTE		DYR
		TRANS- PORT					OTORI- NOLAR- YNGOL- OGER				
		SKUE- SPILL									
NOT OFF	-ISME			GREI		KLAG				INSTA- GRAM	
LANDSAM- BYGG	IRRIT- ERTE						DRIKK		HYPED		TOR- VALD OG
BJØRNER	FUGL						PUBLI- KUM		SPEIL- REFLEKS KAMERA		
						ENSE		DOK- TOR		TO- TALEN	
						PLANTE				KU	
				IGJEN				SÅKLART (SLANG)			SØLV
								TAMPONG- MERKE			
GØY							SLEKT- NING				
JUST- ERE											
FINNES		?			OVERTA EN BY					DO- NÉRTE	

TT04 FASIT

Ordgate: Søte vårtegn

			X	
	X			
				X
X				
		X		

		X	X					
X					X			
			X				X	
X					X			
		X						X
						X		
	X			X				X
			X			X		
X				X				
		X						X

Er du vår nye spillsideansvarlig?

Hei, Hopp, Hallo!

Har du lyst til å ta over produksjonen av Tuntréets mest populære sak! Nei, ikke 'To Brune', ikke 'Har du hørt at', men Spillsidene! Som spillsideansvarlig får du utfolde deg med dine favorittspill. Både kryssord, sudoku og stjernekamp, kan fylles av nettopp dine ord (og tall)!

Se tuntreet.org for stillingsutlysningen<3

Foreningsprat

Kom, mai, du skjønn, milde,
gjør skogen atter grønn,
nå har vi feiret 100,
revyen blei så skjønn!
Hvor ville jeg dog gjerne
I Aud Max feiret mer!
Akk, kjære mai, hvor gjerne
på Sætra igjen jeg deg ser!

Om vint'ren kan man have
vel mangt et tidsfordriv;
man kan i sneen trave -
å ja, et lystig liv!
Men når din fele lokker
Til dans med takt og tak,
på gulvet må jeg danse -
det er en annen sakk!

Kom derfor, mai, du milde,
gjør skogen atter varm,
og bli med oss i laus-takt,
neste onsdag vi lager larm!
Hvor ville jeg dog gjerne
at vi på frøyøving gå!
Akk, kjære mai, hvor gjerne
gad vi gå til dansen der nå!

Heisann!
Våren har sust forbi med både 90-års feiringen
vår med over 90 gjester i festsalen, og deretter
Skepsisuka!
Takk til dere som var med å stille spennende
spørsmål til seminarene, og kom på debattene
vi arrangerte!
Nå ønsker vi dere alle en super sommer, også
sees vi til høsten!

Det er bare å tipse de nye studentene om at
Laget og StudentKRIK har et eget augustblok-
kprogram, med masse gøy eventer som er åpne
for alle. Dere gamle studenter er også hjertelig
velkomne innom oss<3

Hilsen
Laget på Ås
v/PR-ansvarlig

AAAAHHHHHHH!!

PSKAAL!!!

Ærverdige Formand pskuer ut over Agrar-
metropolen psom naa har phundet psin Prakt
paa lik Linje med den vakreste Panasj, vaaren er
icke lengre i andmasj, den har Baldetak paa til-
vaerelsen paa Agraren! Det lukter brent Kull paa
hvert et hjørne av Campus og Potetsalaten ligger
nesten like latent i haanda psom en dugphrisk
Oel i Psolveggen!

Pskaal!!

Stiftelsen har psom de phleste har phaatt med
pseg gjendomphoert Hup-Cup i Aar LXXXVII
psom hvert Aar tidligere, og icke overraskende
ble det en Høeideare psom alltid! Baade PB-
Mend, Culturelle psamt Gemene phick proeve
Psporet psatt aph Ærverdige Formand under de
wakre Toner phra Nordlads Trompet. Bickja i
Backen phick psin Aarlige psjeck aph Promov-
endi. Psom alltid pstinker Bickja og tilstanden
er begredelig, men tross psin udugelighet phick
Potene kjoert pseg i dens arbeid med aa phunge-
re psom Handler phor Stiftelsen.

Pskaal phor aa Phungere!!!

Med alle disse erindringer phra Kulldupht og
Waarens wakreste Ewentür, Hup-Cup, kan det
bare bety en ting. Det er mang en Pstudent
psom naa krummer nacken paa en psvett lesesal
phor icke aa psnuble i motbacke paa X-amens-
dagen. PB-Mend wet dermed at X-amen wil gaa
psmertephritt aa bruker disse Dager til aa phin-
de den beste Korrelasjon mellom Kildebryggets
temperatur, Psolas pladsering paa Himmelen i
Grader og Ryggvinkel paa det valgte Psitterem-
ediet. Ved optimalisering her wil man oppnaa
19,36 minutter med det beste welbehag pho-
er psola har plyttet pseg aa Korrelasjonen maa
kalkuleres paa nytt!

Pskaal phor de wellyckede X-amner!

Psamt pskaal phor den kommende Psommer!!

Skaal FFD!
Skaal Skriver!
Skaal Sparegris!
Skaal Hunkatter!
Skaal Pusekatter!
Skaal Tora samt Thorvald!

Eksamen i Kattematikk [KATT196]
(Ingen Hjelpemidler tillatt)

Oppgave 1:
Kattene selger Puppcakes. En Puppcake koster 30
gemene Betalingsmidler, samt koster to Puppcakes
50. For at Kattene skal samle ind 19,60 Millioner
gemene Betalingsmidler maa De selge mange Pup-
pcakes.

Hvor mange Brystvorter haver Felix 2.0?

Oppgave 2:
Grundloven blev underskrevet af 112 Grundlovs-
mend i 1814.

Nevn tre Grunder til at FFD ei var tilstede. (Hvor
var Invitasjonen....?)

Oppgave 3:
Det er 14 Blomster samt tre tomme Kildebrygg paa
Altanen. Paa 301 spilles Sangen 'Sommer og Skole-
fri'. Neste Fullmaane er 23. mai gemen Tid 15:53.

Hvor mange Kildebrygg maa Pusekattene konsum-
ere for at alle Kattene faar A paa Eksamen, om tre
av Fiskene i Speildammen glæder sig til Jubileum?

Lykke til!

Qlturell Hilsen
Jubelkatt Marlene, Løge Astrid, Fotogen Åse, Løpe-
katt Thea, Pusekatt Mathea

Hei Torvald og Tora!

Vi i swingklubben takker for en fantastisk vår! Det har vært mange forskjellige arrangement, alt fra swingfest, vårfest og swingbodega på samfunnet til maaaaange kjekke og lærerike kurs

Skulle du ønske du hadde lært swing i år? Da har du har MAAAAANGE muligheter til høsten! Kom på nybegynner helgekurs allerede i september!

Det er utrolig kjekt å se hvor fort og gleden som skinner gjennom alle swingdansere, både erfarne men spesielt hos de ferskeste tilskuddene! Læringskurven er rask og bratt!

Vi takker for denne flotte våren og gleder oss til all swiiiiing, nye fjes, latter og kjeks som venter oss til høsten!!!!!!!!!!!!!!

Rett før de mange helligdager
Var vi på BEsøk hos en gjeng med sterke mager
Shottesjakk, fiskesnøre og rævkrok
Rævne vet hvordan lage god kok

Vårens viktigste aketur stod på planen
Kringla Badeland fulgte med fra altanen
Gratulerer til Gents som på en måte vant
Synd at dere før diplomutdeling forsvant

Samme kveld var det tid for vinsmaking
Vi er bedre på det enn aking
Collegium hadde ordnet et spennende opplegg til oss
Med vin som smakte bedre enn vannet fra Voss

Endelig var det tid for Vårfest
Med vår kjære Unity som gjest
Rebusen satte standarden for kvelden
Ikke rart samtlige gikk på smellen

Aksjonsløp, Kultur X-plosjon og Ringfest på planen
Vi er gode på både veldedighet og det å fylle ganen
Det blir trist å ringe ut frøknene våre
Men de får en siste mulighet til å slå ut håret

Gratulerer til ny AD
Dette er semesterets siste utgave
Hade

Forfatterfrøken

Hei du der!
April har gått fort,
men mye har vi fått gjort!

Vi har hatt generalforsamling, hvor vi har valgt vår nye leder og påtroppende arrangementsansvarlig. Gratulerer dere to, dette blir bra!
Noe annet som var bra, var stemningen på tequila turneringen vi arrangerte for Over Rævne! Gutta bøy på sang og ble kanskje litt tørre i munnen, godt vi hadde litt Sierra de kunne skylle ned med;

Kultur x-plosjon deltok vi selvfølgelig på, og endelig fikk vi bruk for «just dance» treningen vår fra barneskolen!

Ooog for å holde motivasjonen din oppe mot eksamen, kommer du kanskje til å kjenne lukten av nystekte boller på campus snart!

Det er mai og ringfest står for tur. Det velger vi å feire med å dele sensurerte deler av fjorårets tale.

Vi i ås er også kjent for vår Hooke kultur, her må vi nesten drive litt sensur.

Vi har vel alle endt opp etter en samfunnkveld, med en i senga som var ganske grell. Du ligger der og stirrer på kveldens fangst, og tenker «som jeg gruer meg til morgendagens fyllangst».

Etter noen dager det klør i skrittet, da er det bare å mistenke smitte. Som dere skjønner er muligheten i Ås stor, her er alt lagt til rette for å drive.. eksamenslesing.`

Hællæ! Våren springer frem, GF er gjennomført og eksamensperioden er i gang for fullt. Siden sist har vi danset i Riga, sunget vakre toner med og for IVAR før vi Xploderte samfunnet og ikke minst vunnet beste bar under miniUKA - vi er BeÆret! Skolebenken kaller og DÅs ønsker alle flotte studenter lykke til med eksamen! Nå som ULLa er nyshava, gleder vi oss til å se hvem som tar gULL i ullympics etter sommeren!
Vi brækes;)))

Vi kan se Italia, Vi kan spise pasta min bror!

Det er her vår Alfeles kjære sorte gull har sin Alf-brinnelse. Men, se og hør, en Alfeles stor skandale er nå på fære! Rånere med Wonderbaum trykker oljeprisene til værs, og det sorte gullet er nå blitt en Alfeles viktig luksusvare. StoreAlf er rasende! Hun mener at Alffor høye oljepriser er like uakseptabelt som tapas uten foccacia.

Derfor heller StoreAlf en skvett med det Alffor edle dråper av det sorte gull og lar oss drive av den unike italienske smaken mens vi gir oljeindustrien en velfortjent pause for å drive prisen ned for å bringe det sorte gull tilbake til StoreAlf.

God Alften,
StoreAlf og KandidAlf 1

Jeg oppsøkte nylig en gruve for å lokalisere noen dråper ettersøkt hulerom, men alt jeg fant var tomrom.

Tidens samleplate med alle musikalske foreninger på Ås er i gang! Nå kan du forhåndsbestille og få plata på innkjøpspris.

200kr til 1520.06.32920, merk med navn, epost og eventuell tilsendingsadresse.
Plata får du med en gang den kommer til oss til høsten.

Har du hørt at...

Pasifist Anarkist

NMBU henger ofte litt etter når det kommer til trender. Flere og flere universiteter ser man at det blir opprettet campingplasser for å protestere mot krigen i Gaza. Hvor er Ås Campingstol når man trenger de?

the matrix

Samfunnet har fått ny nettside? fyf de har vært flinke :9 gleder meg til å bruke den daglig

Men stem nå da, kjære studenter!

Husk at du har stemmerett i 4 (FIRE) valg i studentdemokratiet, kun 50 timer igjen!
#studentdemokratiet.no #HarDulkeStemtKanDulkeKlage
#StemSåSiriSponserSakerSomStudenterStøtter

Flatehogsten helt

Overhørt på skogbrukerlesesalen:

Student 1: "Kaffen på lesesalen er ikke den beste jeg har drukket, akkurat, men det er ikke den verste heller!"

Student 2: "Hva er den verste kaffen du har drukket?"

Student 1: [Ettertenksom pause] "Når jeg tenker over det, er kanskje dette faktisk den verste kaffen jeg drukket."

Tok en powernap, hvilket år er det

Unnskyld meg hvor har dette semesteret blitt av?? Det er ringfest denne uka??? Det var jo februar for to uker siden??

Gaute grøtta grav

husk å stem ved studentvalget da folkens!

vanligvis ikke så NGA-ete

De som ikke var på nga revy gikk glipp av noe... makan til show!
Hadde jeg ikke trodd

Wow!

Det er den beste revyen jeg har sett på lenge!
Kjempebra!

overaska student

Viste du at man kommer seg inn på sørhellinga 04:50? om ikke veit du det no

Hardtarbeidende student/student med elendig arbeidsrutine

Tror ikke på at du kom inn på sørhellinga da. Jeg avsluttet min arbeidsøkt på lesesalen 04:45 og møtte ingen på vei ut.

Overaska student

Bro vi kan møtes tel duel 04:43 i kveld! Om du ikke tror meg!!!!

TooHotForSkogveien

Har du hørt at noen kjøpte mat for 1300kr i kantina på sør idag???

Hardtarbeidende student/student med elendig arbeidsrutine

Kantina på sør solgte gårsdagens trøfler og russisk kaviar med 30% avslag. Jeg kunne bare ikke si nei ---

Sniksnylter

Noen har det for romslig i økonomien på studiestøtten as

troll-med-dansesko

Fått med dere at det er en fantastisk revy i vente på fredag eller?? det blir fest ut av en annen verden <3

Sponset innlegg

Tilbud på ispinner på REMA1000!!

Hedmarking

Odelskatalogen
Godt utvalg av småbruk

Odel hjelp itte om en itte får inntekt

Gøtt utval ta folk som bø stella på stordemonstrasjon au

Odelsjinte

Og damer

TooHotForSkogveien

Er det flere som synes rommene i Skogveien er for varme om natta?? Har skrudd av ovnen, men er jo for varmt likevel selv om vinteren!

eplekake med smeltet vaniljeis

I eplehagen også!!